

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی رۆشنیبری

*

خاوهنی ښمیتیان: شهوکهت شیخ یهزدین

سهرنووسهر: بهدران شههمهه ههیب

***

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ناراس، گهرهکی خانزاد، ههولیر

مهزگی گولفرۆش

مەرگی گولفرۆش

کۆمەلە چیرۆک

یاسین عومەر

کتیب: مەرگی گولفرۆش - کۆمەلە چیرۆک
نوسینی: یاسین عومەر
بلاکراوهی ئاراس - ژماره: ۴۲۰
دەرھینانی هونەری ناوهوه: ئاراس ئەکرەم
هەلەگری: جەلال ئەلیاس
سەرپەرشتیی چاپ: ئاوردەحمانی حاجی مەحمود
چاپی یەکەم، هەولێر - ۲۰۰۶
لە کتیبخانە گشتیی هەولێر ژماره (۶۹) ی سالی ۲۰۰۶ ی دراوہتی

پیکه ریک له شو

دهسته مۆكان دهكوتن، به بچ ئه وهی ئه م جهستانه بۆ جارێكیش ختوكه ی پیتلویانی دا بیت، به لای ته نها له شه ودا گه مه ی چیتزه نه دیوه كان ده كه ن.

ئهم، شه وانه زۆر گو تیبیستی ئه و نرکه و قیژه چیتزاویبانه بووه كه دو اجار مێبینه كان له تاریکی و هه نوکه ی ساته كانی له زه تدا تو ره له ده داته ده ره وه ی پیتخه فه كان، له كاتیکدا بپچارانه تازه له ناوه وه جۆش ده سین... ئه م شه ویکیان مێبه کی برسی بینی بوو به تاسوقه وه گۆی مه مکی خۆی ده لسته وه و به پاژنه ی پچ خۆی داده مرکانده وه. زۆر لای سه یر بوو، ولاتی شه و بۆ هیتنده به جۆش و پر له زه ت و ئالوشا وین... رۆژ هیتنده بی حورمه ت نییه، سارد و سره و تینی تیا نییه... ئه م شه وان هه ر به ئه ندیشه خۆی ته ر ده کات و هه ر له به ر تریفه ی مانگه شه ویش به هه نسکی شمشال ئاسای دارته له كان وسل ده ره دکات.

رۆژ قه لاتنی نه تیبیه کانه و هه موو شتی به په نهانی ده کریت... رۆژ هیتنده ی پۆلیس و جه ندرمه هه یه مرۆف بۆ چوونه سه ر ئاوێک سانسۆری له سه ره... ته نهانه ت ده ست هینان به بالای گو لیکدا جگه له وه ی په ت په تی و چه ره سه ری به دو او به، ناویش ده چیتته لیسته ی دانیشتوانی مه رگ. ئه م په یوه ندی پچراندنه له گه ل خۆر و رووناکیدا بۆ ته کاریکی ئاسایی و باو، نه ئه م باسی ئه وی ده کرد و نه سیبه ری دره خته کانی بۆ ژوانی ئه میان ده روانی. هه ر له به ره وه به نامۆبه... ئه م ساته ره شه بی ئه لکتریکه توند به ربینی پیتگرتوه و خه ونیککی سه رکیشی سرکیش خۆی ئالاندۆته هه زه کانی، قاچیککی توکاوی ناشرین و له شه و ره شتر له ده رگایه کی ته خته وه به پرونی ها تۆته ده ری و یاری به حه زه کانی ده کات... ئه م ره نگه ره شه له هه موو شتیک لای جوانتره، چونکه زۆر یاشی ده ناسیت.

به دیواره قوره که ی ته نیشتی ئه نباره که وه چاوه زاری هه لئو اسراوه... خالی پشکنینه... نیو ده رپیکه ی ده گه ریت نه کا تاوانیککی به رامبه ر به چیتزه کانی کردبیت و سه رکوتی کردبن... کاتیک چاوی لینجیی سه ر شه روا له که ی

له نوچدانی چاله کانی مێژوودا بی تاوان بوو... ویستگه کانی ژبانی ئه و دیو ده رگا قه ترانییه کانی دنیا ته نگه زه یه ک بوون دارمانی خۆی تیا ده دۆزیبه وه. هه رگیز نه یه ده ویست ئه م گه مه ی ژبانه به م جۆره کو تایی بیت... ئه و کاتانه ی گزنگ دلۆبه ئاورنگه کان گه رم ده کاته وه و له سه رمای شه و قوتاریان ده کات و ئه وانیش له شادیدا هه زار و یه ک ره نگ ده گۆرن، ئه م ئه و کاتانه تازه به ره و باوه شی پیتخه فه دیزه که ی مل ده کوتی و خه ونه ناخۆشه پر سه روته کانی له ئامیز ده گرت... ئه و کاته ی تاریکی ئه ستیره و شه مشه مه کویره ده لاوینیتته وه و چاوی ئاپوره ی ماندووی بازار و نه وه ز ده دات، ئه م تازه له خه و راده په ری و چه که که ی ده کاته شانی... سالانیکه خۆر ئه م تارما بییه ی نه دیوه. ئه م خۆری ته لاق دا، ئه ویش نه فره تی له م کرد و له نیو تاریکی شه وه زه نگدا خه وی لای زراند... زۆر به ته نگیه وه نه بوو. ده یزانی له رووناکیدا هه رگیز خۆشه ویستی ناکریت و حه رامه کان هه ر له خه ودا و به ترسه وه ختوكه ی جه سته ی مرۆقه کان ده دن... ئه ی بۆ ده لێن شه و قه لای مه ردا نه... له به ره وه ی ئه و مه ردا نه شه وان کاتیک چراکان خامۆش ده کرین به نه تینی و له ژیر لیفه ئه ستوره کانیانه وه ده ست و په نجه بۆ جه سته ی مێبینه

لستهوه خهندهیهک سه رلیتوی ماچه کانی گرت... له و دیو شه قامی تاریکییه وه
دۆزه خیتک ماخولانییه تی و پیاسه ده کات... بۆسه ی ناوه ته وه و له و دیو
کولانی ده رگا ته خته که وه خالی پشکنینی داناوه... ئەمیش ناویریت له و پوه
تیپه ریت، چونکه ده زانیته سزاکه ی سوتانه، ئەم دیویش کوچه ی گوله
سیسه کانی شه وه و ناویریت خو ی له قهره ی ئەوانیش بدات، نه کا له تاو
نازاری ناخ و جهسته یان بنالین و ئەمیش بیداته پر مه ی گربانیکی بی
دهنگی بی کوتایی... له کولانی ده رگا ته خته که وه بۆ سه ره وه به ره و کولانه
ته ربیه کان مل ده نیته تا بچیته وه ئە و دیو، واته ریتگایه کی دوورتر ده بریت
تا له و بۆسه یه خو ی رزگار بکات. ئینجا به ره و کولانی جنۆکه کان مل
ده نیته و بینایی ده فریت (ئه وه ته ی من هم ئا لیره وه ده گوزه ریم و ته نها من
و تاریکی دهستی به کترمان گرتوه، به پیتی ئەفسانه کانیس تاریکی
دۆستی ئەوانه که چی تا ئیستاش نه م دیوه که س چاودیریمان بکات و گو ی
له ترپه ی پیمان بگریته یان به کتیکیان هه ول بدات تاریکی بکاته سیخوری
خو ی و منی پی له خسته به ریت...

ئه م درۆ جوانه چیه ئاوا به رۆکی به خانووه روخوا وه که گرتوه. ناچاره
به ره و شه قامه گشتیه که ی شار مل بنیت.

جاران له شه ودا شه قام چاوی تیژ و رووناک بو، وه لا ئیستا کویرایی
داهاتوه، ده بیته دهستی شه قامه کان بگریته نه کا خو یان بدن به دیوار یکدا
و کاره ساتی بقه ومین. به لایته سن پیلویه که ی دهستییه وه رووناکی
ده به خشیته شه قام و درهخت و دارتیله کاره باییه بی نازه کان، چۆله که
گرمۆله کان ده خاته جریوه جریو، رووناکی په نجه کانیسی ده بوونه مایه ی
گله یی و سه رزه نشتییه شه و، چونکه لانه ی شیران هه راسان ده کات...
ده ردیکی کوشنده ی له م جوژه بۆ بالای شاری داگرتوه؟ گه مارۆی عشق و
پاکردن و دریا ز بوون، گه مارۆی هه ناسه و کازیوه و ئەنگۆره ریتگا
سه ره کییه کانی ته نیوه... ئەمشه و له شه وانی راپردوو جیاوازتره، هه ست

به کاره ساتیک ده کات. ئەوه تا شه قام یه خه ی پی گرتوه و لیتی ده پرسیت:
- تاکه ی باسی ئیمه ده که یته؟ ئیمه باسی تۆمان پیناکریت. گه ر دزه کان
ئه مشه و په لامارت بدن، له ش و سه رت له یه کتری جیاکه نه وه، ئیمه فریای
چی ده که وین؟ ئەوه نه بیته هه ندی خوین و بۆ چه ند ساتی جهسته که ت
له ئامیز ده گرین.

- گرنه گ نییه، من له دز نازاتم، چاوم له مالی که سه وه نییه و به نانی
ناوچه وانی خو م ده ژیم.

- درۆ ده که یته، دز نازایه، له به ره وه ش نازایه، چونکه کاریک ده کات
که به هه موو که سی ناکریت، ئیمه ش له به ر ترسنۆکی خو مان ناو و ناتۆره ی
ناشرین ده خه ی نه شوینیان. تۆ باسی دز ده که یته و له م لایشه وه نازی نانی
ناوچه وانیس خستوتیانیه هه له که سه ما. گه ر راست ده که ی دزییه که بکه،
به لاین بیت راپۆرتت لینه ده یین. ده ده ی... ته ماشا ناویریت. ترسنۆک بۆ
راستی نالیت؟!.

چاویکی بریه زولفی پالکه وتوی شه قامه که و قاچیشی خسته سه ر
ته ویلی و به فیکه لیدانه وه گۆرانی ده گوت (به ره و کو ی هه لبتیم، چاوه کانم
بچووک بوونه ته وه... جیهان پر بووه له دزی و خوینی ماله تۆراوه کان
ده خو نه وه، شه ره کانی عه دالهت ویلی دزین و له په رداخی ئەلماسدا باده
ده خو نه وه... منیش له ره شاییدا نو قمی وه همم و روخساری رو ناکیم
بیرچۆته وه).

دره ختیک به بالای بازارتکی دوو نه مۆمیدا هه لگژاوه و گربانی بۆ
ته مه نی خو ی دیت... سه روش لای ئەم بۆته رو باری قیری له کول و نازه لی
ئۆتوماتیکی له بری جالجالۆکه و له بری ته ناف تیلی کاره بایی ده چن،
رۆژانه ش به دنیایه ک فرمیسک گه لا چه وه تۆزاوییه کانی خو ی ده شواته وه...
به به رچاوی ئەمه وه ژوانی درۆ و خه له تاندن و درنده یی سه ما ده که ن.

مرۆقه قاچاخچییه‌کان تەلی تەله‌فونییکیان پیاوا هەل‌واسیوه و درۆکانی بازاری پیاوا تیتە‌پەرین، ئەویش هیچ ورتەیه‌کی لێوه نایەت و لەترساندا زارەترەک بووه و ناویریت هاوار بکات، نەکا بەتەرۆتیک بیسپرنه‌وه و ئاهەنگییکی سەما و گۆرانی لەهۆلی تەنور بۆ بگێرن... ناچارە شەوانە تیر تیر بگری و فرمیتسک بخاتە سەر روومه‌تی گەلاکان بۆ بەیانیش گەمژە رەزا قورسەکان دەلین ئاورنگ باربوه... نازانن ئەوه فرمیتسکی پر لەمهر و بەزەیی درەختەکه خۆیه‌تی... نازانن که دلی بۆ زۆرتان دەسوتی و چاوی بەهەندیکتان هەل‌نایەت... ئەویش بریاری داوه بەم زووانە لەگەڵ قاچاخچییە کدا رێکە‌وێت و دەربازی قەدپالێکی بکات تا دوا رۆژەکانی تەمەنی بەئارامی و دوور لەترس و دلەراوکه بەسەر بەریت... بەلام پێدەچیت ئەویش دەستی بپریت و پارەکه‌ی لوش بدات و ئەو گەلایانە‌ی که رەنجی هەموو تەمەنین بەتالان بیات... شەوانە دوانە‌ی سەرشەقامەکه تا تەماشایەکی یەکتەری نەکەن دەستیان ناچیتە کارکردن... هەموو شەویک باو‌ه‌ش بەملی یەکتەردا دێکن و بۆ بەختی یەکتەر تیر تیر دەگرین... پیرەدار بوو بووه ژبانی ئەم و لەسەر تەویلی وینە‌ی ژبانی خۆی داتە‌تاشیت و ، بریارە پەیکەرێک دروستبکات و ناوی بنیت (سپه‌ری تاریکی). ئەم دوانە‌یه تەمەنیکی درێژە هاو‌رین و چاویان لێک نەتۆراوه... ئەمشه‌و چاوه‌رێتی کارەساتی دەکات... پیرەدار نامە‌یه‌کی پێچراوه‌ی دایه دەست پیاوی شه‌و و پاشان نیگایه‌کی بریبه دەستی ئەم و لە سەرچاوه‌کانی مۆله‌ق وه‌ستا.

- ئەمە چییە؟! -

- ئەو تارمایییه دەبینیت که پشتی لێمانه؟ ئەو هینای حەز ناکات چاوی بەروخسارت بکه‌وێت... بەکاوه‌خۆ نامە‌که‌ی خۆتێندەوه نوسرابوو: (شه‌و لەتۆ حەرەم کرا، چیدی لەشه‌ودا پیاسه نەکه‌یت تۆ مەحکومی بەدەرکردن، برۆ لە رۆژدا کارێک بۆ خۆت بدۆزەرەوه... چیتەر پیتوستان

بەتۆ نەماوه) چاوی برۆی بەوشەکان نەدەکرد. نەیدەزانی بەکێ بلتیت ئەمە زولمە... وشەکان لەسەر زمانی دەبوونه هەلم و لە شویتیدا ئەم قیژە‌یه بەجێ دەما:

- بەم شه‌وه و لەو چۆله‌وانییە کارم دست نەکه‌وێت! ئە‌ی لە رۆژدا و لە‌نیو ئەو هەموو ژاوه‌ژاوه‌دا پێم نالین چۆن کارم گیر دیت. لە‌نیو ئاپورە‌ی ئەم هەموو مرۆ‌جێ نادرسە‌دا منیکی جە‌نجال لە‌کوێ تیشکم بە‌رده‌که‌وێت. درەختە‌که بە‌سۆزێکی بی ئە‌ندازە‌وه لیتی پاما:

- خەفەت مە‌خۆ من و تۆ هەر ئە‌مشه‌و ئێرە جێ دە‌هیلین. تۆ بچۆرە‌وه بۆ باو‌ه‌شی رۆژ و منیش بۆ ئامیزی سروشت... لەم شه‌قامی درۆیه‌دا، نە من جیتگام دە‌بیتە‌وه و نە‌دوو لیبوش چنگ دە‌که‌وێت فو بە‌شمشالی نازارە‌کانی تۆدا بکات. حەزە‌کانت وە‌ک شه‌و رەشن لە‌بالی قازۆ دە‌چن.

- گرنگ نییە پێی رازیم، رەشه‌ بۆرە من قایلیم... باش لە‌دە‌ردی رۆژ بە‌ئاگام بە‌چی بگە‌مه مە‌ملە‌که‌تی رۆژ؟ خۆ من تە‌نانت پ‌سولە‌ی مووچه‌ وەرگرتنیکیشم پێ نییە. بە‌هە‌مان کۆلانه‌ مل باریکه‌کاندا رێگای ماله‌وه‌ی گرتە‌بەر... ترسێک چاوی لە‌رێیه‌تی. لۆژ لۆژ بە‌پە‌نا دیواره‌کاندا رێچکه‌ی دە‌کرد... تا گە‌یشتە‌ خالێک هیچ شتیکی نە‌بینی، نە دیوار و نە درەخت و نە‌دارتیلی کارە‌بایی. چاوه‌کانی بە‌رز کردە‌وه... بی ئە‌وه‌ی بە‌خۆی بزانی‌ت گە‌یشتۆتە کۆلانی جنۆکه‌کان... ئیستیکی کرد و تاهیزێ تیدا بوو هاواری کرد... هاواریک دەرگا‌کانی کۆلانی هە‌موو دا بە‌یه‌کدا... گلۆپه‌کانی ژووره‌ پر لە‌نە‌هینییە‌کانی بە‌ئاگا هانی... پە‌رده‌ی ژووره‌کان بە‌ترسه‌وه لە‌کونجی پە‌نجەرە‌ی سەرکۆلانه‌وه تە‌ماشای دەرە‌وه‌یان کرد. هاواریک بوو خە‌می چە‌ند ساله‌ی تە‌نیایی شه‌و و شه‌قامی تیا ر‌شانده‌وه... ر‌شانه‌وه‌یه‌کی بی هاوتا. پی‌س‌تر لە‌ر‌شانه‌وه‌ی بە‌دمه‌سته‌کان... جە‌یحونی سالانی تە‌مە‌نی دەر‌هاو‌یشت... هاوار گە‌یشتە‌ گۆتی دکتاتۆری شه‌و...

جنۆكه كان... سيخوره كانی شهو... ئیوه دهستی خۆتان وهشانند. بهلام ناهیلیم ههروا بهناسانی بهسهرتانهوه بچیت، نا نا ناهیلیم لهناخمدا رهگ داکوتن... سهیره! ریش چهرموه چلکنه کانیش زرکی ئهفسانهم لی دهن و سهمای دهرکردنی ئیوه لهسهه جهستهه سازیکهن، کهشی مهرگی ئیوه ههه لای منه و لهناخمدا دهتانهکنیم.

رۆژ مهمله کهتیکه و رۆژانه ناماری دانیشتوانی دهکات، ریک ئهوهندهی دانیشتوانی ههوالدزی نهیتنی ههیه و گهر تارماییهک کهسی بهشوینهوه نهیت، دیاره کهوا غهوارهیه و حسابی وردی بۆ دهکریت... راپۆرت دهستی راپۆرت دهگریت و پیکه نینی بهسیمای پهشوکاوی غهواره دیت، پاشان رهوانهی ناسایشی گشتیی شار دهکریت... (ئهمرۆ نامۆیهک بهبی پرس و ئاگاداری سنورهکانی بهزاندوه و بهبی ئهوهی کهس بزانیته هاتوته نیو مهیدانی شار... دوکان ههوالی دایه شوسته و ئهویش چرپاندی بهگوپی شهقامدا، شهقامیش لهرپی جوگله ئاوهکهی تهنیشتی بهپروسکه دهریای تیگه یاند... دهریاش بههۆی قریشکه و شلپ و هۆری شهپۆله کانهوه ئاسمانی ئاگادار کرد... ئاسمانیش بههۆی گهواله ههوریکهوه وبستی خۆر تیگه یه نیت... خۆر گهرم داهاات و ههوری بی چارهی توندهوه... ههپروون بهههپروونی کرد. خۆر بهپهله بۆ سوواغی ئهه کیشهیه سیخوره تاییه تیبهکانی خۆی کوکردهوه و مهسهلهکهی بۆ باس کردن و داوای شیکردنهوه و لیکدانهوهی مهسهلهی ئهه نامۆ دزیوهی کرد لییان، خۆر تاقهتی گویتگرتنی سیخوره دلسوژهکانی خۆی نهپوو... بهبی ئهوهی سهرنجه تیژهکانی لهسهه شتی بۆ چهند ساتیک جیگیر بیته هاواری کرد:

- ئهه ههتیوه رهنگی رهشه و لهخه لکی ولاتی شهو دهچیت. نازانم چۆن بهبی ترس سنووری بهزاندوهه. یان له کام ئوفیسی پهنا بهری خۆی ناونوس کردوه. ئهگهر دۆسیه ی رهسمیی نییه، لهمهزی نیوان شهو و رۆژدا بیدهنه دهست چهتهولهکانی شهو. لهچاو تروکانیکدا کابرا گیراو

قۆلبهست کرا... وهکو ئهوهی که تازه له دایک بویتت خۆی بی بهرگ له بهردهم بهرپهوه بهری ناسایشی ولاتدا بینییهوه. کابرایهکی خیلی بی مل وهکو ئهوهی پهلهی ههناسه دانی بیته سههه بهشانیهوه چهسپیبوو، لهکاتیکیدا جوتی دهستکیشی لهدهست دهکرد بهکاوه خۆ دهستی لهکۆمی ئهه دهکوتی و ههتا زیاتر دهستی چهپی پاله پهستوی بهخستایه سههیشتی ئهوه دهستی راستی بهکۆمی ئهه ودا رۆدهچوو رۆچوو... رۆچوو، ههموو گوشه و پهنا و پهستیوهکانی پشکنی، هیچ پاسپۆرتی... پیناسهیهک رهنگی نهپوو. کابرای خیله لهکاتیکیدا بۆنی بهدهستی خۆیهوه دهکرد وهکو ئهوهی بهه بۆنکردنه بۆی ئاشکرا بوو بیته که ئهه نامۆ رموزنه خه لکی ولاتی شهوه و ههه لهویش ههموو شتیکیان لی سهههوه، وتی:

مهمله کهتی ئیجه له مهمله کهته سههه شهکهی ئیوه بهبهزه بیتهه.

رپگه یان دا بۆ چهند رۆژی بچیتته سهه شهقامهکانی شار، تا بزانت دهتوانیت لهگه ل ئهماندا هه لکات. خه لکی سپی بهر خۆر، چاویان بیزی لهجهستهی ئهه نامۆیه دهکردهوه...

لیپرسراوان جاریکی تر بالبهستیان کرد و په نجه مۆریان بهزمانی کرد ئهویش لهتاو تازاری لیسانی گوتی (من خه لکی مهمله کهتی شههوم، لهبهرئهوهی خاوهنی شهقامه سههه کییه کهی شار نامۆزاکهی خۆی کرده پاسهوانی درهخت و ئههباره گهوره که، بهپیی بریاریکی ئهزلهی و دهست لیته دراو منیان رهوانهی ئیره کرد).

لهدوای سالانیکی دریت لهسهه ته لاشیکی دریت کۆله نوسرا بوو:

(ئههه گۆری کابرایهکی بی ناسنامهی قهله ندهره، نهسهه بههیچ کیشههریکه و نه ناوی خۆیشی لهبههه، لهبهرئهوهی کهبۆ میژوو جگه لهسپلیکی ههلاساوی ههه و کردوو چی تر نهپوو، وهک حاله تیکی مرۆقایهتی بریارماندا ئهه ولاتهی پیشکهش بکهین).

مہرگی ماچہ نہینیہ کان

قورسه که ی دهر وونی تاریکاییه کانی ناخ، ژووره که بیان داگرت و کپی و خاموشیی خه ونه کانی که وتنه دلّه کوته و شهریان به چرکه ی میلی کاتژمیری باو هشی دیواره که ده فرۆشت، ساته قورسه کانی چاوه پروانی، مالتیکیان له خه م بۆ دروست کردبوو، دلّی زۆر به توندی لیتی ددها و هخته سنگی کراسه په مهبییه که ی بهری بدریّت و له م سنگه بچووکه دوکه لاییه خۆی رزگار بکات... هه تا که ی چاوه پروان بی؟ تاکه ی رۆحی پر له ژانی چاوه پروانی ماچئ بیت و ئه ویش به لاقرتیییه که وه پشتی تی بکات؟ دیواره کانیش خه مبار دیارن، ماوه یه کی زۆره یاری و ده ستبازی و جهسته ی تیکه لایو ئه مانیان نه دیوه، ئه مانیش ده میتکه چاوه رپن ته ماشای ئه و دوو جهسته تیکه لایوه بکن و که میتک حهزی کپکردوویان له گه مبه ی جهسته ی ئه وان هوه خالی و کپ بکه نه وه و له نیتو هه ردوو هه ستی بازار و له زه تدا خۆبان ون بکن... رۆحی خه فه بووی ناآرامه، دوو هینده و زیاتریش بی باکی و گۆرانی سه رلیتی ژهراوی ئه و، به شه واره ی بیژاری و راراییان خستوه. چی بکات...؟ به ره و کوئ چاوی بکاته وه؟ کام دۆزه خه زۆر تاوانباره با ئه م خۆی تی فری بدات... زبندانی حهزی له بهر خۆره و ئه مبه ی حهزی له ئامیژی که خۆی تی بهاویژیت. رۆژانه له و دیو په نجه ره دووره کانی کۆلانه وه ماچ بۆ ریبواران هه لده دات، ده رگا کلتۆمدراوه که ی بۆ ناشکیّت، ئه گینا شه قامه که ی به نیتو ژووره که ی خۆیدا تی ئه په راند... شه رپکی ناچاری دهروونی هه ژاند، نه یده توانی چیدی کۆیله یه کی بی ئیراده ی بی دهنگ بیت و تامه زرۆی ئه م ساته کویره تاریکه بیت، ژیان چهنده ه ناسه ی ئاخه، چهنده تری خۆشییه؟! له سه رچی خۆی بکاته خوار دنه وه ی دوا پیتی مهرگ و گه رووی تامه زرۆی ئه مبه ی له تینویتییدا گۆرانی بۆ وشکیبونه وه بچریت؟! زۆر سهیره، سالانی که باسکی له ملی ئه م دیوارانه نه ئالاندوه و تارماییه کانی جهسته ی ئامبازبوی ده لاسیته وه و ناگاته تامی خاموشی... زیاتر دلّی ده گوشریت و کاسه ی سه ری قورس تر ده بیت، بواره کانی

مشکیک له باخچه که دا سیوتکی ده کرۆشت... چاوه کانی ئه مبه ی له نیتو ده ربای بیرکردنه وه ی گونا هکارانه ی خۆیدا رۆچوو خوارئ، مشکه که هینده به کاوه خۆ له سیوه که ی ده کرۆشت وه کو ئه وه ی بیه ویت به سه د سال له کرۆشتنی بیته وه... چاوه کانی لیکنا (من چۆن به رگه ی ئه م هه موو فه رامۆشییه بگرم، چۆن ئه م هه موو ته مه نه م له چاوه پروانییدا به سه ر به رم). ئاسۆیه کی لیل سه راپای ژووره که و ناخی داگیر کردبوو، وه کو ئه سپیکی دهسته مۆ ته نها کلکی بانه دا... نه یده زانی کامه رپیان ده بیاته وه به رده م پانتاییه کانی جوانی، زۆر ناوه ز چۆکی بۆ ناسته نگییه کانی به رده می دادا... نه چال و چۆلییه کانی به رده م ئاسۆی بۆ پر ده کرایه وه و نه له م ته م و مژه خنکیته ره دا قومیک هه ناسه ی ده ست ده که ویت بۆنی خوینی کوزراوه کانی میژووی لی نه یه ت... سه رباری ئه وه ی له نیتو میژووی خویندا وانه ی جوانی ده خوینیّت که چی ئاسۆ ته سه که کانی به رچاوی له ودیو چیا که ی به رامبه ری ره ت نابن، هه ستییکی کاره ساتاوی و نامۆ چاوه کانی پی دده خزانده خوارئ... له نیتو چینی ده زوه کانی چه رچه فی میزه که ی به رده می تروسکه به ک هیتواش هیتواش به دهم پیکه نینیکی حه په ساوه وه کویر ده بووه وه، ههسته

بیرکردنه‌وهی ته‌سکتر ده‌بنه‌وه، چاوه بچووکه‌کانی تیژ دهروانن، به‌لام فراوان نین، به‌شوتنه هه‌لوا سراوه‌کانی جارانیانه‌وه ده‌میتنه‌وه تا شل دهن و پاش جیره‌جیرتیکی ژه‌نگرتووانه به‌رده‌بنه‌وه و له‌ناو باوه‌شیدا دهره‌وتین... دیواره ره‌نگ کاییه‌که‌ی به‌رامبه‌ری ده‌برئ و به‌رهو که‌ناره‌کانی بۆشایی ته‌ستیره‌کان مل ده‌نیت، چاوی لئیسه له‌ناخه‌وه پر به‌گه‌رووی کپی پیده‌که‌نیت و گۆزانی ده‌لئت... دیواره‌کان بالیان گرت، پیمان باشه دیواری تیاترۆخانه‌یه‌ک بن نه‌ک ئەم ماله سارد و سپه، سه‌قفی ژوره‌که‌ش وه‌ک قالیچه‌ی پیره‌ژتیکی جادوگه‌ر بالی لیکنا و به‌رهو ماچی ته‌ستیره‌کان دوور هه‌لفری... چاوه خه‌والوه‌کانی هه‌لفری له‌نیو بیابانیتیکی کاکردا له‌سه‌ر لمیتیکی داغی دۆزه‌خی وه‌کو یه‌که‌م ساتی له‌دایک بوونی بی‌جل و به‌رگ له‌سه‌ر پشت پراکشا بو... گه‌رمایه‌کی سوتینه‌ر به‌رچاوی ته‌نی، خۆرتیکی رق ته‌ستوری زبر زۆر به‌توندی ده‌بیرژاند... به‌لام ئەم باکی نه‌بوو... سه‌ده‌ی سه‌رفرازیه و پتیوسته‌ ساته‌ ته‌فسوناوییه‌کانی ئامیزان بکات، چاوانی بریه دووری بیابانه‌که، به‌دوای رتیوارتیکی وێلدا ده‌گه‌را جه‌سته‌ی ناسکی به‌ر سیبه‌ری بداته‌ ده‌ست و ته‌ویش به‌ئاره‌زووی خۆی گه‌مه‌ی بی‌بکات... چاوه‌روانی له‌م بیابانه‌دا له‌ ژوره‌ داخراوه‌که خرابتره... قاچه‌کانی دووی یه‌ک خست و ده‌نکه له‌ داغه‌کانیش ژیر پیی شه‌قار شه‌قاریان ماچ ده‌کرد و له‌خۆشیاندا دهرمدن و زیندوو ده‌بوونه‌وه، ته‌مه‌نیکی زۆره‌ که‌س پیی پیدادا نه‌ناون و دلخۆشی ئەم بی‌که‌سی و بی‌ئاوه‌لییه‌ی نه‌داونه‌ته‌وه، تینوتیتی به‌ربینی به‌گه‌رووی گرتبوو... لیه‌ وشکه‌کانی گۆزانی بیابانیان ده‌چری، چیدی نه‌یتوانی به‌پیوه‌ خۆی راگریت، له‌سه‌ر ده‌نکه له‌ سووره‌وه‌بووه‌کان پالکه‌وت... ئەم جه‌سته‌یه له‌جه‌سته‌ی ولاتی به‌فر ده‌چیت، به‌ژیانیان جه‌سته‌ی په‌مه‌یی وایان نه‌دیتوه... چیژتیکی سه‌یر له‌نیوان دوو جه‌سته‌دا روویدا، تیکتالانی نیوان وشکاییی لم و پیستی ئاره‌قاوی ئەم، بوونه‌مایه‌ی جۆشدانی حه‌زه‌ حه‌رامکراوه‌کانی نیوگه‌رووی وشکوه‌بووی

زهمه‌ن، ده‌نکه له‌ داگیرساوه‌کانیش وه‌کو ماچی شه‌یتانی، دهنوسان به‌ژیر که‌فهل و سه‌رسنگیدا. له‌نیو ئەم گه‌شته‌ خه‌ونییه‌دا په‌له‌کوته‌ی بوو، به‌له‌پی ده‌ست یاری به‌جه‌سته‌ی خۆی ده‌کرد، لیدانی دللی بوونه هه‌ستیریای پر چیژی په‌نجه‌کانی، نه‌یده‌زانی ئەم ته‌فسانه‌ی حه‌زه له‌که‌یه‌وه داخی ده‌کات، له‌نیو جه‌سته‌یه‌وه وه‌ک مردوو خۆی لی‌ کوتا به‌زه‌ویدا، له‌دووره‌وه ئاوازی‌ک وه‌ک سه‌راب بانگی ده‌کات و ده‌یه‌ویت له‌خه‌و رایچه‌که‌نیت له‌م ساته‌ وه‌کو ته‌وه‌ی بان و دیواری زیندانه‌کانی دنیا سه‌رحه‌م به‌سه‌ر خۆیاندا ته‌پین، له‌نیو پیخه‌فه‌که‌ راپه‌ری و هه‌مان قه‌واره‌که‌ی جارن له‌ئامیزان گرتوه، حه‌زی ده‌کرد چیدی له‌و گه‌شته‌ ته‌فسوناوییه‌ نه‌گه‌ریته‌وه، تاکو له‌وی بگاته‌ دوو ساتی تیکتالانی جه‌سته‌ زیندوو‌ه‌کان... شه‌وقی سیرای لی‌فه‌که‌ی روانینی به‌ده‌رگا‌که‌وه‌ بزمه‌ر ریژ ده‌کرد، مووی قه‌ترانیی سه‌ر سنگی نووستووی سه‌ر نوینه‌که‌ی ته‌نیشتی لیتی ورد ده‌بیته‌وه... له‌نیوان سۆز و گوماندا بۆته‌ پارچه‌یه‌ک سه‌هۆل... په‌نجه‌ سه‌ماکه‌ره‌کانی تامه‌زرۆی قالیسیکی هیتاش بوون له‌گه‌ل مووه‌ قه‌ترانییه‌کاندا، سه‌مایه‌ک له‌سه‌رخۆ بگاته‌ تیکه‌ل بوون، بگاته‌ توانده‌وه‌ی ته‌به‌دی، به‌لام ئەم ده‌ست بردنه‌ بۆ مووه‌کانی سه‌رسنگی نووستوو‌ه‌که‌ی ته‌نیشتی وه‌کو سه‌ما له‌گه‌ل مردویه‌کدا بکات و ابوو، که‌ ئەم جه‌سته‌ی سستی ئەو به‌دوای خۆیدا رابکیشیت... ئەم تۆپه‌لی‌ گر و ئاره‌زوو، ئەو کوانویه‌کی خامۆش بوو، پرسیارتیکی بروسکه‌ ئاسا سه‌رنجی به‌و دیوی ئیستاوه‌ چه‌قاند، له‌خۆی پرسی: (به‌راست ئەمه‌ بۆ وا له‌پر بوو به‌شه‌خته) گه‌مه‌ی په‌نجه‌ و مووه‌ سه‌رمابرده‌له‌کان وه‌ک داهینانی قژی مندالیکی لاسار وا بوو که‌ بیه‌ویت خۆی له‌ده‌ست شانه‌که‌ی دایکی رزگار بکات، په‌نجه‌کانی زۆر به‌ترس و خۆفه‌وه‌ خۆیان هاو‌بیشه‌وه‌ باوه‌شی له‌پی ده‌ستی نه‌کا بن به‌شه‌خته‌یه‌ک و هه‌لوه‌رتین، زه‌مه‌ره‌ری مووه‌کان بوونه‌ نه‌فره‌تیک و پرسیری گومان‌واییان لا دروست کرد... تۆ بلتی ده‌ستی له‌و دیوی ئاسۆه‌ کوانویه‌ک به‌فراوی پیا کردبیت؟!...

زهمه نیکه و ئەفسانەکان قەرەج ئاسا کۆچیان کردوو و لای ئەم بوونەتە چیرۆکیکی جارێکەر... ورد ورد تەماشای خانەکانی پیتلوی چاوە داخراوەکانی دەکرد، هەر هەمان گری جارەن گەمەیی لستەنەوێ جەستە دەکەن، بەلام جەستە ئەسمەرە نووستوووەکە لای تەنیشتی لەجەستەیی پەمەیی و لاوازی ئەم ناچیت، ئەو نایەوێت جەستە بێنازکەوتوووەکە ئەم لەئامیز بگریت و گەرمی بکاتەو، عەیامیکە برسێیەتی بەلام ماچیک دەیکاتە رەهێلەیک سەما، "سەیرە! جارەن وانەبوو، تارێکی ئەم دیوی پەنجەرەکە بەهەموو جیھانی رووناکێ دەروەوێ نەدەگۆرێیەو، چونکە بەلێشاو گەوالە هەوری کامەرانی دەپژانە ناخێەو" ... کاشکا منیش لەئامیزیا دەبوومە تەنیکێ ئارامگرتوو، جەستەیکە خەوتوو، خەوتوو گەشتیکێ ئەفسانەیی. زۆر حەزی دەکرد ئەو ساتانە بگەرێتەو کە زەمەن لەگەڵ هەناسە قولەکانی ئەماندا ئەحەپەسا، دیوارەکان ئارەقەیی رەش و مۆریان دەکردهو، ئەمیتستا بۆ؟! لەوانەیکە خەو... نە... خەوی چی، ئەی بۆ وای لێهات؟! ئەم شەو دیوار و تارێکی و رەنگی شینی گۆپە سفرەکە سەرچەم، بوونەتە رەمیکێ گەورەیی مسین و بێ رەحمانە جەستەیی تەریکی داغ دەکەن... گەرەکیانە ئەمشەو جەستەیکە بەستەلەکیک و چێژەکانی لەنیو پۆنی پاش ئابروو تکاندنیک سۆر بکەنەو بۆ دوو جاریش بەنەفرەتلاکراوی بەجیبیلتن... سەری لەم گەمە نامۆیە دەسورا، تۆ بلێی نەهینی ئەم گۆزانە کت و پڕە لەچیدا بیت... ویستی بێرکردنەووەکانی مۆل بکات و راپرسیمان پێ بکات، تاکو تیبگات نەهینی ئەم بەبەردبوونەیی نووستوووەکە تەنیشتی لەچیدا... تەماشایەکی وینەیی ئاھەنگی پۆژی گواستەووەکە خۆی کرد، زۆر بەمەرەو لەباوەشی دیوارەکە دا پێدەکەنی، لێو و شکھەلا توووەکانی سەرنجیان راکیشا، ئەو لێو چرچانەیی ئۆقرەیان نەبوو، دەستیکێ گۆشتنی کەمیک توکن هێرشیان بۆ قولی پەمەیی و شوشەیی ئەم هینا بوو، بەجۆرێک بەلا پەراسوی خۆیەو نوساند بوو، وەکو

ئەوێ بترسێ لە دەستی هەلبیت، ئای لەو دەستە بزێوہ برسێانەیی تا ئەوساتەش ماچی جەستەیکە ناسکیان نەکردبوو هەر هەمان ئەو دەستە پڕ مەرە بوون کە لەنیو دارستانەکانی خوارووی شاردا دوور لەچاوی خەلک گەمەیی بەمەمکی ئەم کردبوو، لەدوای گەمەش پیتی وتبوو:

- هەرگیز لیت بیزارم نابم، ژیانێ منت سەراپا گۆری.

- هەست دەکەم کاتەکان رستەکان دیاری دەکەن و وینەیی قسەکان هەموو کاتی وەکو یەک نین، هەر بۆیە من زۆر دەترسم.

- بۆ تۆ چۆن لەمن گەشتووت، من خۆم باش دەناسم.

دەلیا بووێت لەوێ کەوا خۆی نەناسیو، هەر ئەم ئاھە تەش بوو لەنیوان گومان و یەقیندا گەمەیی پێ دەکرد، لەو ساتانەیی بەبەرچاوی ئەستێرەکانەو لەسەر جەستەیی خۆی زەنگی کلێسەیکە چۆلی لێدەداو تینویتی سنگ و قژ و ژێرکەفەلی ئەمی بەماچ دەشکاند... ئەو وینەیکە جۆنترین نیگای مندالانی برسی بوو... ماچەکان شوین نەما گەمەیان لەگەڵ نەکردبیت... یادگاری ئەم ساتە بوو قولی گریانیک و هاواری لێ هەستا:

- دەبیت من چیم کردبیت... زامی کام سویم کولاندبیتەو؟ بیرم نایەت هیندەیی کیشی پەپوولەیک ئازاری چۆلەیکە کیشم داویت... بەدەست خۆی نییە حەزی دەکرد جیھان دارستانیک سەراپا سەوزی رووناک بوایە و لەئارامیی سەمای گەلاکاندا مەلەیی بگردایە و لەژێر سێبەری قژی شۆرەبێهەکاندا ژوانیکە هەمیشەیی بگردایە و ریتمی لەدەنگی خۆتندنی مەلەکانەو وەرگردایە... "من چۆن دەروانمە دنیا و ئەویش چۆن تەماشام دەکات"... ئاورپیکە بەلای چەپی خۆیدا دایەو جەستەیکە نەبزوکی بێ گیان پال کەوتوو... نەبۆرا پەنجەکانی ئاراستە بکات، ترسا لەوێ بەخەبەر بیت و وەکو پیشەیی گشت کاتیکی پیاوی هەلشاخی... دەمیکە ژوانیان نەبەستوو، رقی لەهەموو شتیکی دەبیتەو، حەز دەکات لەنیو

پیخهفه کهیدا بیتاسینیت. بهلام هه زوو هاتهوه هوش خوئو تیگه یشت زور لهوه گرنگتر و بهیدهستتره بوئیت قسهشی لهگه لدا بکات، لهخوی پاما، قول چووه نیتو خانهکانی ههستی خوئیهوه، لهژیر تیشکی شینی گلوپه سفرهکهی ژووره کهدا تهماشایهکی ماکسییه په مهبیه بی قوله کهی بهری کرد، ته میکی چر بهری بیناییان گرت و ویلیان نه کرد "تو بلیت خوی لی نه گورا بیت؟ لهو باوه ردها نه بوو. نه ویل بووه و نه ون، نه دی نه و نه هیته چیه وای لیده کات ههست به مییه تی خوی بکات، سالانیکی دریزه نه و ته رزی فری داوه، لهوه دهچیت حهزه جهسته ییهکانی ریگه یان لی ویل کردیت، هه ناسه یهک، راموسانیک به دهروازی نه و تونیه شیداره بزایت و له تاریکی نه تونیه پرکاری بکات، گومانی لهخوی پهیدا کرد "لهوه دهچیت شیت بوو بیتم، نا... وانییه به لکوو نه و گوراوه، جارن فرسه تی نه ده دام، بهئان و سات لیم دوور نه ده که و ته وه، بگره نه و کاته ی واده ی خوم بوو نه و کاته ش له هه موو کات زیاتر گره کی بوو له گه لما جوت بیت..."

گومان میشکی دهخوات، پرسیاره کان دووباره ده بنه وه، سه رنجه کان خیرا تر به ره و پرووی ده بنه وه، قسهکانی ده ره وه زیاتر و گومانناو یتر ده بن... "نه فسانه کان ئیره ییان پی ده بر دین، نه و کاتانه ی هیچمان نه بوو بیخوین تیر تیر یه کترمان ده خوارد و له سه ر شیله ی یه کتر ده ئیان، ته نانه ت خاوه نده کانیش پیروزیایی نه و عه شق و سه بره یان لیده کردین، نه ی ئیستا بو؟ بو و ه کو دهسته سری به کاره یتر او فری داومه ته ده ره وه، نه و نه فره ته شه ی تانییه کامه یه منی له نیتو نه م گومانه دا جیه یشتوه" گریانیک به رینی گرتوه، تا نه بیته زریان خو ش ناکاته وه، رقی له به یدهستی خوی ده بیتته وه، ههستی ده کرد جهسته یه کی بی دهست و قاچ و روخساره، چاوهکانی وه کو جارن وینه ی شته کان ناگرن، هه مووی به دزیتی دینه به رچاوی، وینه کان روون و بی گهر د نین، ورو کاس به دهم تاماژه گریانناو ییه کانه وه دوا دلوی حهزهکانی خوی دهخواته وه... جهسته ی به جیماوی فه راموش کرد، ههستی

ده کرد نه مجاریان به پی خاوسی به نیتو تونیلایکی پر گوتزاندای ریگه ده بریت و چاویشی بریوه ته مهمله که تی شه مشه مه کویره... بهلام زوو بهخودا هاته وه، ویستی په تی حهزهکانی بو مه لاک شل بکات، نه ویش له سه ر باله ره نگینهکانی به ره و ئاسمانی دوور، دوور له سنورهکانی حهزه، دوور له چاوه بزوزه دروزه نه کان بیبات و نه گه ریته وه "خه ونیتک له و شه وه پر وه یشومه یه ی دوورخسته وه، خه ونیتکی فریوی نیتو هه وره په رش و بلاوهکانی دوا لفاویکی توپه ی به هاری، فرین بو باوه شی نه سستیره دوورهکانی چاوهروانی، له ویدا نامیزانی بالای نه سستیره یه ک بوون، ماچیک ته به دی به ره و بو شاییه دورهکانی ژیان نامویی برده وه، به م ماچه ساته دوزه خیهکانی له جهسته ی ته ریکه و توی دوورخسته وه... بزهبه کی بیناز سیمای هه ردو وکیانی ئارایشت کرد، پوله قازویهک له سه رابی زه مه نه ره شه کانه وه به وروژوم هاتن... ده وربان ته نین، دنوکی هه موویان سه رجه م و له یه ک ساتدا دهنگیان ده هات، ته قه ته قیان ته پلای گوتی ده دری، دهستی له رزویکی پر ترس دلای زاره تره کبوی ده لوانده وه، هیدی هیدی له نیتو ته میکی ره شدا له یه کتر دوور ده که و ته وه، هه ر پوله قازویهک یه کتیکانی بال به ست کردبوو، به ره و دوزه خی رقه پیروزه کان ده یان بر دین، له وی به و تا قی ئاسمانه وه نه ده وه بوو بتوانن هه لبرن، نه نه وه ش بوو زه وی کیشیان بکاته وه، بای کازیهوش جار جار دلای ده دانه وه جار جار یکیش لوته مه قاشینکی داغ به بن هه نگل و لاسک و رانی ته زویاندا ده چزا... باسک و قولیان ئالانده گهر دنی یه کتر، جهسته و ناخی به شه خته بوویان سوالی تروسکه ی گهرمایان له یه ک ده کرد... هیتواش هیتواش به یه کا نوسان، به لکوو کیشیان قورس بیت و زه وی رایانکیشیتته وه... تیکنالان و خوراموسان بوو به گه مه، چیشی گه مه ش وه کو ته زووی نه له کتیریک به ناخیاندا میرووله ی کرد، زوری نه برد دوزه خیک هه ردو وکیانی هه لوشی، قیزه یه کی لیوانریت له تازار و له زهت له و دوزه خه به ئاگای هینایه وه... حهزی

دهکرد ئەو دۆزه خه راستی بوايه و له ناوهوه به کليليکي ئەفسووناوی داخستايه و کليله کەش ههلبداته بنی دهريايه کي سهه شيت... پرخه ی مهيته کەي ته نيشتي دههولتيکي دهنگ نوساو بوو ميتشکيان دهريزي ئازن دهکرد، پرسياره کان جاريکي تر شالايان بو بيرکردنه وهی هيتايه وه... ئەو گۆراوه؟ بو گۆراوه؟ نه گۆراوه به دۆزهخ، دياره تۆله ی لی دهکاته وه، تۆله له کي و له پای چي؟ له ميک که هينده ی بارستايی بالی په پوله يه ک نازاری دلی نه داوه، له ميک که جگه له نارامی، جوانی و عه شقی فريشته یی هيچی تری نه کردوه؟ باوه ناکات... جو له ی کلکی مهيموني نيو کاترميري سه رميژيک نيگا خه والو وايه کانينان ماشييه وه، گه شتي باخچه ی ئازه لانی هاته وه ياد... دهسته ينان به پشتی بيچوه که رويشکه سرکه که، لاسايی کردنه وه و جويني توتيه ده نوک قولاييه که، سيما و روخساری کو ميديانايه ی بيچوه رتيويه فيلبازه که، ئەوه ی له هه موويانی زياتر خو شحالی کرد جگه ره کيشانی مهيمونه تيسکنه قن رووتاوه که بوو.

ئەم وای ده زانی که ته نها جگه ره له ميرده روشناخه قۆزه که ی ئەم وهرده گريت، به لام کاتي به چاوی خو ی بينی مو تاو چهره س و جگه ره له گشت که سيک وهرده گريت بو چهند ساتيک ماتي گرتی، پاشان به شانازيه که وه دای له تريقه ی پيکه نين... چاوه کانی فرين به سه ره جهسته ی نووستوه که ی ته نيشتييه وه له نگه ري گرت.

مووه کان دريژتر ده بوون، هه مو له شيان داپوشي و پرخه که ی بوو به قيژه قيژ، يه کسه ره مهيمونه تيسکنه که ی باخچه ی ئازه لانی هاته وه بير... رقی له خو ی ده بووه وه... "تو لای خو ت به خوا وه ندي جوانيی ئەقل و ئەشق ده زانيت که چي ئيسستا کو يله يه کي ده ست به سترا وه ی حه زه دزيوه کانی ئەويت... وا ساليکه بوويته ته هيچ، نه که س حسابت بو ده کات و نه گرکانی ئەم ناخه ت داده مرکي ته وه... ئيسستا تو و بلورتيکی شکا و يان گو ليکي سيسی ژاکا و يه ک شتن و هيچ کاميکتان بو زه وييه کي تينووی خنکا و نابن

به ئاو... رقه که ی ديسان هه لکفا، ليتوی روخساری به دهنی وه ک شو ره یی هه لده له رزی... هه لده رزين پيلوی بي نارامی پي ده تروکاند... بيرۆکه يه ک له به رده م دوور يانتيکدا وه ک کو لاره ی ده ستي مندال هه ليواسی... ده ست بنيته قاقايی و بيتاسيني، يان ئەوه ته تا چاويلکه ی مه رگ ده پو شيت ديلي ئەم شوره رزبوه بيت و، خه ون و حه ز و هيواکانی هه ر ئاليره دا خاکسار بکات و بي دهنگی و خو خوار دنه وه بکاته هاوده می نزیکي و چيدي بير له ژيان نه کاته وه... ميتشکی وه ستا، بونی رشانه وه يه کي پيس په ري لوتيان کون کون ده کرد... بيتزی له دار و ديواری وه تاغه که ده هاته وه. يان ئەوه ته بروات و ئيره جيبي لیت، به ره و ئەو شوينه بروات که هه ستي به زه یی به خو يد هه نسکی پي هه لنه ريژي... بروات تا چرو ی حه زه کانی جاريکي تر بژينه وه... له به ره خو يه وه چاوه ماندووه کانی ده داند... بروسکه يه ک سه راپای ناخی هه ژاند، يه که م ساتی ژوانی ژير شو ره بييه کانی بيره اته وه، به لام ئيسستا تيده گات ئەو ئاويزانبوونه ئەو تاوانه بوو مۆری چهرمه سه ري دا له ژيانی، ئەگه ر ئاوا بير بکاته وه ده بي تا دنيا دنيا يه سزاکه ی به چاوه پروانی به ريته سه ر... چييه ئەو نه ينييه سامناکه ی ئەمی پتوه گرفتار بووه؟ له کام ريچکه ی سه راييدا رتي ويل کردوه... هه ستي کرد دلی ده ته قی و چاوی به قولاً رو ده چي و قه فه زی سنگی چنگ له جگه ري گير ده کات... به جو له يه کي خيرا خو ی پيچايه وه... پيش ئەوه ی بو داوين جار مالئا وایي له گو لي لاگو يی راستی وینه ی هاوسه رييه که ی بکات ئەم چهند ديپه ی له سه ره پارچه په ره يه کي سپی نووسی و به ئاسپايی له سه ره ده رگای ژووره قه ترانييه ته نگه که هه ليواسی:

"من ئەم دۆزه به جي دي لم، ئەو دۆزه ی ناوت لي ناوه ژووری نه ينييه پيرو زه کان، جي دي لم له ده ره وه ش نه ينييه کان ده درکينم."

پاشان به کاوه خو به سته که پسوله خه وه که ی دنک دنک له گه ل قوم قوم ئاوی نيو په رداخه که دا قوتدا و بو هه ميشه چاوی ليکنا.

رَابوون له دۆزهخ

گه واهى بى دهر به سستی ژيانيتکن که پره له بى هوده بى و سه رگه ردانى .؟ .
 به لاچاو ته ماشای مه که ... با بفرموت دانیشیت ... خو ئەو هەر ئاگای لیت
 نیسه ، چاوه کانی خه ربکی راوکردنى گولە پایزه بکن بو سه ر لیسوه
 وشه که کانی ، نه که به دوای که رته دیتوکی دزیوی وه ک تودا ویتل بیت ...
 به دهنگیکی به رزی نا قولاً فرموت لی کرد ... راجه نی ... له و خه ونه په مه بیه
 ناسکه به ئاگا هات و په پولله ی چاوه توراوه کانی له سه ر سیمای قیزه ونی
 تو نیشته وه ... به ههنگاو یکی خاو و خلیچکه وه سواری خه مه کانی بو ،
 خو ی گه یانده به رده م میزه که ی تو ... باسکی ئالانده کورسییه رهنگ
 سووره که ی به رامبه رت و به ههردوو دهست له نامیزی گرت ... وه ک مندالیکی
 پۆلی یه کی سه ره تایی چه نه ی نایه سه ر باسکی کورسییه که ... به چاویکی
 ئاگرینه وه ته ماشای ده کردیت ... تاوانیک له نیوانتاندا به ههردوو تان
 پیده که نی ، هه ر هه مان تاوان ههردووکتانی گه یانده ئەم حاله ته ناچۆره ... تو
 یه ک ته نها یه ک به هات که مه . ئەویک هیچ شتیکی نییه ته نها ئەو به هایه
 نه بیته ... ئۆقرهت لی برا ... نه ته زانی به چ زمانیک ئاخاوتنی له گه ل
 بکه یته ... نه ته زانی چۆن ئەمڕۆ له خو تی دوور نه خه یته وه ... به مۆر په یه ک و
 تووربوونیکه وه تیت خوری :

- ده دانیشه ... مردووت مرئ خو ناتخوم ... له چی ده ترسی ؟

نه یده ویترا بلیت له تو ... قسه کان له سه ر لیوه سیسه کانی وشک بوون ...
 دهنگیک له دواوه به ئاگای هانیت ... تارمایی له چکه سپییه که ی دایکت
 که وته سه ر ئاسمانی پیلوه کانت "له چی ده ترسم ... له هه موو شتیکی ... له
 تو ... له خوم ... له دنیا" ئەو رسته گه مژانه ی دایکت نه بوایه تو مۆر په کی تر
 بوویت ، ئەو وه ک مۆته که ی ترس هه موو کات سه ر دلئ ده گرتیت ، لیت
 نه ده گه را قسه کانی سه ر زارت ته واو بکه یته و ده یگوت :

- ئەزیزم ... لیگه ری ... با له وه زیاتر نوغرۆی ره شاو نه ببن و هینده ی تر

یه ک چرکه دووربوویت له گیشراوی دووری قولایی دهریای نیو ئاوینه که ،
 شه پۆله کانی تا نزیکى چاوت ده هاتن ، به جوړیک چاوه کانی پیتسه وه
 دوورابوون به ئاسته م نه یده تروکاندن ، لافاوی دهریای ئاوینه که خه ربیک بوو
 چاوه ترساوه کانتی نوغرۆ ده کرد ، تیکشکانیک له ناو شه پۆله کاندرا روویدا ،
 به ئاسته م خو ت بو گبیرا ، ده زووله ی خوین سه ر مستی گرتی بى پتووش
 خو پیشاندا نیان ده کرد ، هیند توند ئامازهت بو شکاندن کرد ، تا پارچه کان
 چه قینه گوشتی چه نده ها جار به مه قاش راکیشراوت ... سه رنجه تیژه کانی
 لیت دوور نه ده که وتنه وه ، سیمای پر مه ترسییه که ی بووه ته مۆته که و به رۆکت
 به رنادات ، هینده لیت ورد بووه وه خه ربیک بوو له نیو شه پۆله کانی هه ستدا
 ون بیته ، زۆر سه رسام بوویت ده م داچه قان و ئەبله ق بوون چه نده ی ئەوه
 هه لده کفا ... ئەمه کی بیت بو وایت ده روانیت ؟ تو بلیت له وه و پیش
 یه کترتان ناسیبیت !؟ ... ها ... باوه ر ناکه یته ... خودی تو زیاتره له مۆرۆقیک
 سه مای چیژه کان له به رده میدا به پیتی ئاره زوو یاری ده کن . نان تاکه شتیکه
 که نایخویت ... ئەویش له وه ده چیته سالانیکی بیت جهسته ی نه بوو بیته جی
 ژوانی ماچی دلۆپی ئەلماسینی ئاویتک ، مووه ماش و برنجییه که ی ردینی

به ناخی زه ویدا نه چینه خوارئ. به قوربانان بم ئیمه کهی که لکی ئەم دەرده سه ریبه مان پتویه!

هەرگیز له وه ناگهیت... چۆن ئەم ترسه بوو به یاسای به رده متان و قورقی هه مووتانی گرت... چ و هیشومی که گۆرانیی ترس بۆ مه لۆتکهی بویر ده چریت، کین گول به دمه کان که درۆ بۆ ژیان ده کهن و به درۆزی و ترسنۆکی گه وره مان ده کهن؟ کام میژوو هیه ئەم نه گبه تیبه به رهه م دینیت؟

ته ماشایه کی مسته کۆلهی خۆت کرد، خوین قهماغه ی به ستووه، مرۆقه که ی به رامبه رت بووه ته هه زار پارچه... له نیو، زینده خه ونه کان و ئامازه ناسۆریبه کاندان ئاقاریک دیاره، گه مه ی مه رگ له گه ل په شیمانیدا دیاره، هه وا ژه نگاویبه که هیرش بۆ سه به کانت دینئ... نیگای ئه ویش هینده ی تر چاوه کانی هه راسان کرد بویت... به هیمنی کورسییه که ی به رامبه رتی راکیشا و وه ک په بکه ری ترسی نه درکا و یان په بکه ری ته مه نی مه رگ له و به رته وه دانیشته... چاوه کانتان ئامیزانی په کتر ده کرد... هه ر ده په نجه که ی کرد به نا و په کدا و زیندانیک ی بۆ نیو له پی دهستی دروست کرد، تا چیدی رۆحی سه رکیش نه توانیت له و پتوه به فریت، هه ر دوو ریزه برژانگی بالئ بئ ئۆقره بیان لیک نابوو، په پتاهه ده ی کیشان به یه کتردا، وه ک ئه وه ی بیه ویت بگاته که ناری ئارامی و له نه ستیک ی بی شو ماردان خۆی به خواته وه... به لپتوه له رزیوه کانت تیت ده گه یاند که به خیره اتنی ده که ی ت، ئه ویش ته نها به سه ر له قان دینیک ی بچووک وه لامی دایتیبه وه... ئەم نه خودی تویه، نه تۆش ده بیته ئەو خوده بی گه رده، تۆ هینده قیزه ون و بۆگه نیت، له م پۆشاکه جوانه شدا خۆت بۆ هه شار نادریت، تۆ له خیلئ درۆیت... ئارامییه کی ئیجگار دژوار که شی دانیشته که ی له خۆگرتبوو، که شیک می شکه کانی هه پروون به هه پروون ده کرد، به ئاشکرا ترس و دوودلئیت له چاوه کانییدا ددی... ته ماشا کردنه که ی هینده ی تر نیگه رانی کردیت... ئارام به ره وه هه یچ مه ترسه، جاریک سیخوړپک ئەمه ی پئ و تیت:

- هه یچمان له تۆ ناوئیت. ته نها ئەم فایله پر بکه ره وه و یه ک دوو پرسیاری ئاساییت لئ ده که ی ن، به راستی وه لامان به ره وه و خوات له گه ل.

- بلئیم چی؟

- ده ستمان پئ کرده وه؟... چاک بزانه که لله شه قی به دهر دت ناخوات... ئەوه ی هیلاکمان بکات، هیلاکی ده که ی ن، تۆش خۆت مه خه ره ژیر ره حمه تی شه قی ئیمه، پیاوانه وه لام به ره وه، ئەو ساش تۆ ژیانته مسۆگه ر ده که ی ت، ئیمه ش چیت بووئیت بۆتی ده که ی ن.

بلئیت چی... قسه کان له سه ر زاری یاد ه وه ریبه کان تۆ ئیالیان به ستبوو... ئەو ساته دژواره تۆی له نیوان مه رگ و ژیاندا هه لئو سی، له و ساته دا بوو تامی سه مای گه لاکانی ئیوارانی شه قامه پانه که تۆران و جاریک ی تر نه گه رانه وه... ئەو ساته بوو تۆ مه رگی دهره وه ی خۆت تۆمار کرد... خود پکی گرگت بۆ خۆت مسۆگه ر کرد... ئەمه رۆش... زۆر جیا وازه... هه رگیز بنیاده می وات نه دیوه، هه رگیز له گه ل شتی وا دزیو و ریشندا دانه نیشته ویت... ئەوه تا خۆت بانگی ده که ی ت، لئی ده پار پیسته وه تا کو بیته هه وه لئ ئەم ئیواره مردووه ت. نیگاکانی سه ر لیوت هه یچ خۆشه ویستیبه کی تیدا نیبه... به لام ئەو ژیان له سیمای ده باریت... نه تده زانی رازی ئەم گری گه وره یه چیه و له کوپتوه سه رچاوه ی گرتووه. به زه بیته پتدا ده هاته وه؟! یان ده تو بست ته نهایی خۆت پر ژاوه ژا و بکه ی ت... ره نگه ویستیبت شتیبه تیبه خۆت بده ی ت به و... تا ئەو ده مه ش په نجه کانی نه یانوترا بوو یاری به لیئوی په رداخه که بکه ن، دهسته ترسنۆکه کانی، قامچی مه رگ شیتال شیتالی کردبوون، مه رگ له و دیوو په رداخه که وه مۆره ی لئ ده کات... به په نجه ی تاوان ئامازته بۆ کرد، ئەو په نجه یه ی یه که م مۆری دۆراندنی نایه سه ر په رده ی ته مه نی با بردووت، ئەویش هیدی هیدی بیده نگی په رداخه که ی شله قاند... تا کو لیئوه وشک هه لها توه کانی پری کرد... به لام به یه ک که رته گه یان دیبه نیو ئەندیشه کانی... ئەمجاره به پتچه وانه وه ی یاساکانی سه ر و شته وه دروست

کردن خیرتر بوو له پړوخاندن... دروست کردنی نارامگای ساته دژواره کان، ساته کانی پر نه عله تی و تفره دان، که میټک شیلای به ناگای به دهماره کانیدا گه را، ویستگه کانی خوښه ویستی به سهر ده کرده وه، لای تو نه یدوژبه وه... ههر له بهر نه وه به خپسه یه که وه ته ماشایه کی کردی... په ننگه ته ماشای کاتژمیږه نالتونییبه که ی دهستی کردبیت، نه و قیزی له هه موو شته پاکه کان دهاته وه، دهیزانی نرخیان ژبانی خوښه تی، به هاکانی نه م بفرؤشریت ده کاته تو، خه ریک بوو که له ت شق ده بوو، لیوه کانی له یه ک نه ده ترازان، ده بیت له چی بترسیت؟ دانه کانی هینده جوان نین... به زور ده تدواند، نیگا کانت په وانه ی نهستی ده کرد، تا بتوانیت یه ک رسته ی لی دهر به یتیت، نه و تیک چوو، هینده ی زهر خوارد یه ک وشه ی نه درکاند... هه موو جهسته ی بووه ناسمانی زستانیکی دژوار لیوه کانی نه یاندا له گرمه ی هه ورټیکی بارانوی، چیدی به رگه ناگریت... پپی بلج که م نازارت بدات... نه م بیده نگییبه مانای به نه فرهت بوونی توږه، ناماز به که بو م هرگه یه ک به دوا یه که کانی نیو دهر وونت... دووسات یه کانگیری یه ک شوپن بوون به هه ردوو دستت کاسه ی سهرت گرت، نه کا بفریت...

- "قسه بکه، بیده نگی فریات ناکه ویت... کوږی سه گ، نه و دیواره بیت ده ته ینمه قسه، ناهیل م بیته پال هوان، کیو بیت هه رست پچ دینم، ههر قسه ده که بیت نه وساش سزای خوټ وهر ده گرت، لای ئیمه به س مردوو ده توانیت به رهنگار مان بیته وه".

به کا وه خو سهرت دابه زانده سهر میزه که ی به رده مت، ساتیک له نه ندیشه دژواره کان خوټ دوور خسته وه... به لام زور به بیزارییبه وه و، به نازاریکی پر هسه رته وه لیوه کانت ماچی دوو وشه ی کرد و گرتته نه و.

- ده قسه بکه دل م ته قی.

شانیکی هه لته کاند به له نجه ی په نجه زهرده کانی پپی گویتیت، من هیچم پپی نییبه، گه ر تو با به تیک ده زانیت با قسه ی له سهر بکه ین... به ناچاری بو

تیکشکانندی وه همی بیده نگی داوات لی کرد گورانیه که بلتیت، گیانی بوونه ژیله مو ی قین، بیرت چوو که نه و سویندی خورادوو هه رگیز گورانی نه لیت، خوټ ده زانیت نه و به گالته قین ده یگریت، په شیمان بوو یته وه، چاوه کانت لیکننا... به چریه وه که نه وه ی گالته به هیمنی هوله که بکات وتی:

- حه زت لییبه پارچه شیعر یکی کورتت بو بخوینمه وه؟ که میټک تیروانیت گؤرا، چاوه کانت مؤله قه ی پچ که وت... له خوټ پرسى تو بلتی راست بکات؟... سه رسامییبه کی قورس جهسته ی داگرتی، تو به ئومید نه بوویت قسه بکات... ئیستا پیشنیاری هه یه... شیعر لای تو کاریکی شیتانه یه، کات به سه ربردنیکى بی هوده یه، له دیر زه مانه وه نه م قسه یه لای تو بووه ته و ته یه کی به لگه نه ویست که به تالی له شیعر باشتره، ئی خو ئه ویش شیتته چی تپدایه، شیعر و شیتی دوو حالته ی هاوجوتن، گرنگ نییبه، ههر هینده ت مبه ست بوو بیته زمان، خوده چاره ره شه ریشها توه که ی به رامسهر، نه وه ی هینده ی تپی رامایت خه ریک بوو نیگاتان بینه یه ک، نه م سیما دزیوه زور له یه کی ده چیت تو ده بناسیت و زور له رؤخته وه نزیکه، کت و مت له تو ده چیت، به لام توش نیت.

سهره تا خولیای قسه کردن بوو به گرفتیک که به نامان و زه مان دهرگا کانی نه ده کرانه وه، ئیستاش گو ی گرتن یان خوټاماده کردن بو گو ی گرتن بووه ته دژوارترین ساتی پر نه ندیشه ی حه زه کانت، نه و کاتانه ی مه لی نیو دارستانه که به ره و که ناری ناوه که مل ده نین تو له و کاته دا بیس له دؤراندنی په ها ده که بته وه، چیدی کات به فیرو مه ده... گو ی له هونراوه شیتانه که ی بگره... گرنگ نییبه به راستی گو ی ده گرت یان نا، وشه کانت لا جوانه یا ناشیرین، به لکوو له میانی ده ننگه که یه وه بتوانیت نه و خوده نامو شیتته بناسیته وه، لیوه کانی له یه ک ترازان، ده نگیکی گر وه که نه وه ی خوټ، که شی بیده نگی ژووره که ی تورا ند، له سه ره تا وه زور گویت به وشه کانی نه ده دا... ته نها گویت به شه پولی ده ننگه که ده دا... له سه رخو وشه کانی به دوا ی

یه کدا پراو دهن، ئەمی پال پتووه دهن بۆ دەرەوی خودی خوئی، بەلام کئی هیه له پهنهانی ئەو وشه شیتانه بگات... سەرەتای قەسیدە که له خوار دهنهوی سەراییک دهچوو، ئەو سەرایی سالا نیکه بوو ته مۆته کهی ژیانته، رۆژه تالەکانی نیو کولانی سەرکیشی یاریان به وشه کان دهکرد... زۆرت لا سهیر بوو، له سه ره تاوه وات دهزانی ژیاننامهی په یامبه ریتیکی نورانی دهخوینیتتهوه، بهلام که گه یشته نیوهندی قهسیدە که، تاریکاییه که دنیای هۆل و چاو و ئاسمانی تهنی، ناوه راستی قهسیدە که تاریکستانی نیو بیابانیک بوو. هه لاتن لهو ساته پر له ژاوه ژاوه زۆر زهحمهت بوو، قهسیدە که ریتمی خوئی راگرت، لهنگه ری ئەندیشهکانی تۆی راگرت و له بهندهری کۆبلایه تیدا پا پۆری ته مهنتی راگرت، چاوه کانت ئەبله ق بوون نه به لای چه پدا نه به لای راستدا نه یانته و پرا بروانن، دیار بوو قهسیدە که باسی دۆرانی موتله قی له خو گرتبوو...

قهسیدە که رۆژهکانی تۆی وهک تۆ دهنه خشانده و له نیو ئاوازیکی پر ئازاردا یاری به جهستهی وشه دهکرد، روخسارت ئیجگار تیک چوو، سیمات بووه شاشه ی سینه ما، شاشه ی یادگار بیه کان، ئەو یادگار بیانه ی ساله های ساله له خوئی دور دهخه بته وه و له کۆلت نابنه وه، وشهکانی سه رلیتوی ئەو نه بوونه وینه ی را بردوی پر ئازارت، کاتیکیش به رهو کۆتایی قهسیدە که ملی دهن، هه ناسهت سوار بوو، نه تده و پرا فززه بکهیت، زاره ترهک ببوی، چیدی و له وهنده زیاتر نه تو پرا یان نه تو وسیت گویت لهو وشه پر ئازارانه بیته، شیتیک هه موو شتیکی لی چاوه ری ده کری، بهلام ئاوا حوکی مه رگی تۆ دهریکات، یان هه ولبدات به رهو لیواری خو کوشتن را پیتت بکات، سهیره ده میکه وازت لهو خه یاله کرچۆکه هیتاوه، چونکه ده میکه گه یشتوو یته ئەو باوه ری خو کوشتن کاری مرۆقی ئازایه، تۆی ترسنۆک له سه مای وشه، له شنه ی بای پایزان، ئەو کاته ی گه لا گسک ده دات، له کپی به فربارین ده ترسیت. چونکه ئەم شتانه چه ندین یادگاری

ژیانی پر سه رفرازیان تیدایه، ئەمیستا، تۆ له جیهانی یادگار دزیوه کاندای ده ژیت نهک یادگار هوانه کان... هاژه هاژتیک میتشکتی داگرت... گویت کانت هیچیان نه ده بیست... که میک کاسه ی سهرت نایه نیو له پی ده ست، به رامبه ره کهت چه په سا و به زمانیتی پر میهره وه وتی:

- ئەوه چیه سهرت ئیشیت؟ خو ناره چه تم نه کردویت!؟

لهو ساته دا نه زانی چی وهلام بدهیته وه، هه ره هینده نه بیته، خو ت راست کرده وه و ملت نایه سه ر تیرگه ی کورسییه که ی ژیرت و که میک له خو ت رامایت، به لام هیچت بۆ ده ستگیر نه بوو، ناچار گه را پیتییه وه سه ر میزی خوار دهنه وه که... یه که مجاره له هه موو ژیانته دا شیعر بتوانیت داگیرت بکات، چونکه شیعر له و دیو مه ودا ی گه ردوونی تۆوه یاری ده کات، چه ند جار له را دیۆکه وه گویت له هۆنراوه گرتووه، به لام یهک زه ره کاریان لی نه کردوویت، جوانی کار له تیرامان و ئەندیشه ی تۆ ناکات، سیما جوانهکانی ئەو دیوو دارستانی چاوه پروانی، ئەو ساتانه ی گه نه کانه کیژۆله کان به رهو نیو دارستانه کان ده بن، تۆ چه ز ده کهیت ژوانیان لی تیک بدهیت، نه خاوه لالا هۆنراوه یهک باسی ئەو هیتلانه یه بکات. ئەو هیتلانه یه یاری چه رامی تیدا ده کریت، ئەم مجاره قهسیدە یهک داگیری کردیت... به ده ست خو ت نه بوو، زۆرت چه ز ده کرد بۆ جار تکی تر گوئی لهو دهنگه پر نه پیتییه ی ئەو بگریته... به لام ترسایت ئەگه ر داوای لی بکهیت جار تکی تر ئەو وشه ساکارانه ت بۆ بلتیه وه، له مه به ستت نه گات و زویر بیته، چون ده ته ویت تیتبگات، تۆیه ک هه رگیز وشه جوانه کان کارت تی ناکهن، ئیستا ده ته ویت دوو جار گوئی له ناسۆری وشه سه ما که ره کان بگریته، نه که ی داوای لی بکهیت، به لکوو له ئەنجامی گفتمو گو یه ک یان ئاخا و تینیکی دریشدا بگه یته ئەو داوایه... نا... نا... پروا مه که ئەم مجاره هاو کاریت بکات و ئەو چه زه ت به پیتییه دی... ئەو وهک تۆ نییه، به یه ک هه ره شه ی میرغه زه بیته ژیانیک سه ره و ژیر بکاته وه "ئاخر گه ر وام نه کردایه وهک ئەوم لی ده هات، ده بوا یه

له شه قامه كاندا به دواى نانى كه پرواويدا خول بخوم. به لّام... به لّام... به لّام... به لّام... چى؟! هيچ نه بيتت نهو ئيستاستا جوانى ده ناسيت، په نجبهى جوانى بو راده كيشن، با له سهر نوتلكيشدا بخه وپت، ميرغه زه ب روژتيك له توش تووره ده بيت و وهك نهوت لى دهكات... و ته دژواره كانى ساتى پيش ناشيرين ناسينت له ياده.

- "بو وا هيلاكمان ده كهيت ئيمه ده زانين تو هيجت نه كرووه، به لّام ياسا ئمه نازانيت، هه ده بيت پرى بكه يته وه، په يمان بيت بهس كه ميك هاو كاريمان بكه چيت بوئ بوئى ده كه ين".

داوات لى كرد پاشماوهى په رداخه بيره كه هه لبدات، به لّام به چاوپكى پرى سهر سامبويه ته ماشاى كه فى نيو په رداخه كهى توئى ده كرد، نهو ساته ي بير هاته وه له ژير نازارى نه شكه نجهداندا ده مى كه فى ده چرى، يهك فرميسكى بچووك هيندهى زهنگيانه يهك له نيو دهرباى مهنگى چاوه كانبويه وه هاته خوار، به فرسه تت زانى، زارت كرووه و هاوارت لى كرد.

- رتيواره ماندووه كه، نهى دهر ويشى عه شقى هه قيقهت، بو چاوه جوانه كانى زيانى پرى په نهانيت نهو قه سيده يه م بو دووباره بكه ره وه.

به لّام نهو زور بى باكانه ده ستى نايه ژير چه نهى و بو ساتيكي دريژ به بيتدهنگى ته ماشاى كردى و ورد ورد جهسته ي ده خوارديت. به هيمنى و له سهر خو، هيشتا چه نهى له سهر له پى ده ستى دانا بو و تى:

- نهى تو هيج شيعريك نازانيت؟

هينده به ئاسانى نهو پرسته يه ي له زار هاته دهر، وهك ماموستا يهك قوتابيه كى پزلى يه كه مى سهره تايبى تاقي بكاته وه، به قولاييه دووره كانى نه نديشه تدا چوويته خوارى، له نيو سهرابى رابردوودا تير تير پياسه ت كرد، داره رووته كانى ته مه نت ئاودا، به لّام له هيج شوئيكي وشه يه كى پرى له زه تت چنگ نه كهوت، دهسته واژه يه كى جوانت نه دژويه وه، ناچار خوئ دايه ده ست

قه دهرى نه زانين، چونكه تو له وانه نه بوويت كه شيعر وهك ناوى ژيان ده خوئنه وه، خه ونه كانيان پرى له شيعرى رومانسى، ده گره هه نديك جار تاراده ي قوشمه بازي ياريت به هه ستى ناسكى شعر نه كرد، به لّام نه مپرو گه مارو دراويت، شيعر ناخى داگير كروويت، له كوئلت نايسته وه، بيدهنگيه دووره كانى دهر وونت ده قيرپين و كهس گوئى له ده نگان نييه، هاوار ده كن و كهس دلى پييان ناسوتيت، نه تنه زانى چ نه فسونيك بوو ئاوا په لكيشى نه م دهر يا پرى خه مه ي كرديت، ئايا كار بگه ريبى مه يه كه بوو، يان سه ماى وشه كان، چه نده ها جار تاراده ي مريون خوئ مه ست كرووه، به لّام هيچ جاريك وهك نه م جار نه ناخ قورس نه بووه، زمانى ناوه وه ت ئاوا لال نه بووه... نه نديشه سهر شيسته كانت ته رمى ناشيرينيان به ره و ئاسمانى دوور دهر د، له وئى له بهر هه شاماتيكي زور كه هه موويان رووت بوون وهك يه كه م ساتى له دايك بوون به هه موو گه رووت هاوارت ده كرد و به به سوزترين دهنك، قه سيده ي شيسته كه ت دووباره ده كرده وه، هه شامات سهر سوپماو وهك خوئ ته ماشايان ده كرديت، وشه كانت وهك ليتوه كانى نهو ده دركاند، خوئ نه بوويت، نهو بوو له روحي توذا... تو قسه ت ده كرد و نهوان گوئيان ده گرت... كه و تنه خواره وهى په رداخه كهى به رده مت ته رمه ناشيرينه كهى هه مديس فرى دايه وه نيو ناخ، شكانى په رداخه كه سهره تاى شكاندى ناخه ناشيرينه كه ته، به رده بازيكه بو گه رانه وه، به لّام بو كوئى، چاوپكت هه لبرى، هيشتا له و به رته وه هه لتروشكاوه... چاوه كانى يهك له سهر يهك ده تروكاند نه كا نه پنى زيانى شيته نهى بكه وپته سهر شه قام و نه مجاره ش به رده ستى سيخوپريك بكه وپت و راپورتىكي لى بدات...

نه ترانى چى وه لّام بده يته وه، ترساي... له وه زياتر ترساي كه بزانيت شيعر لاي تو نهو دنيا ناشيرينه يه كه مانايه كى ژميريارى هه يه... يان له زوير بوونى ترساي، نه كا له ناكاو له گيژاوى نه م ونبوونه ورد و خاشكهردها جيتبه پليت و ره وانه ي دوزه خى ته نهايت بكات... يان له نيو

شه قامه چۆله كانى بیره وهریبه كانتدا جیت بهیلتیت و تاریکی گمه به سیبهره دزبوه کت بکات... ناچار وهک سهراپای ژبانته درۆیه کت بۆ چنی و فریت دایه بهردهمی:

- من زیاتر حهزم له گۆرانیهه.

- ده باشه به دهنگیکى نزم گۆرانیهه کم بۆ بلتی.

وشه كانى سهرلیتوی ئاماژهی ترسیکی گهوره بوون، بۆ یهک سات چیه نه توانی خۆت لهو شله ژانه رزگار بکهیت، حهزت نه کرد چاوه کانت ترسنۆکی ته مه نی درێژی میژووتان بینیت، خپرا خۆت کۆکرده وه... به ئاوازیکی هیمن، زۆر هیمنتر له قامچی میرغه زه به که ی باله خانه سووره که... گۆرانیت دهوت... گۆرانیهه که خۆت یه که مجار بوو گویت له وشه كانی بیت، وشه كانی زیاتر له هۆنراوه که ی ئه وه وه نزیك بوو، به لام هه رگیز له وینه ئاویته بیهه كانی ئه وه نه ده چوو... ناچار زۆر به زوویی گۆرانیهه که ت بریه وه...

بزه یهک سهر لپوهه كانی گرت، دیار بوو ههستی به شله ژانی تۆ کردبوو، بزه ی سهر لپوهه كانی زۆر ساردبوو، له وه نه ده چوو بۆ تۆ بیت، به هیو بیهه که وه دهستی برد بۆ پیتلاوه كانی و هه لیکیشا، بی چریه هه ستا پروات... ته نها یهک نیگای پر سه رزه نشتی تی گرتیت... ویستت دابنیشیته وه، به لام... یهک پالی پتوه نایت له سهر کورسییه که ت وهک خۆت دابنیشاندیته وه، خستیتیه وه نیو دنیای درۆکه ی خۆت، چهند بیزار بوویت، له چی هه لپیت، چۆن خۆت له و دیوه زمه یه قوتار بکه ی ت...

پاله که ی هپنده سوک بوو، نه تازاری دایت نه به خۆت زانی... پرسیاری ناوونیشانت لی کرد... زۆر به په له له ناخه وه دهنگیک هاواری لی کردیت" مه پرسه، خۆت ناوونیشانی باش ده زانیت، ئه وه له و جیگه یه یه که تۆی لی دانیشتوویت، لیی نووستوویت، لیی ده ژیت و ده مریت... مه پرسه... پرسیاری ناویت. "شه قامه کان قیز له سیما دزبوهه كانی ئپوه ده که نه وه،

به ناچاری هه لتان ده گرن، به لام سویندیای خواردوو خوتنتان بکه نه زیرایی قهراخ شۆسته یه که وه... ئه وه به نیو هه لپه رکیتی هه ردوو ریزه داره که ی ئه مبه ر و ئه وه بری شه قامه که دا که وه ته ری؟

تۆش له گه ل رۆحیدا ئاویزان ببوویت... لپره دانیشتوویت، به لام له گه ل ئه ویشدا له سهر پرده که وه به ره و باوه شی شه قامه بی ماله کان رپگه ی نامۆبی و شیتیتی ده بری.

هپشتا شیواوی ناو ئاویته که یه کی نه گرتیوه وه، وینه پارچه پارچه بووه که ی تۆی له ئامیز گرتیوو. خۆت شکانت، په رتت کردن... به وردی ته ماشای هپله سووره كانی سهر ده ستت کرد، ئاماژه ی ژبانیکى نه یی بوون... هه ستیکى نامۆ سه ره پای داگیر کردیت... نه تده زانی کام ناکۆتا چاوشارکی له گه ل ساته قورسه كانتدا ده کات، هپنده ی نه برد که وتیته خوتنده وه ی هپله كانی ده ستت، ئه مه یان ئاماژه یه بۆ دۆراندن، لپره وه ده گه یته نیو سه رایی ژبانیک که وهک هات و نه هات وایه، جو له ی ئه م هپله سووره مانای زیندوو بوونی رۆحی پاکه. بورجه که شت له فه ربه که وه نزیکه، به لام به شاخدا هه لده گه رپیت...، ئه وانی تر هه موو ده تگه یه ننه یه ک خال ئه ویش دۆزه خی دۆراوی ئیستایه و، هپچ شتیک نییه شادمانت بکه ن، ئه مجاره ویستت هپله سووره مه بیوه کان ئال و ویری پی بکه ی ت، بیگۆرپته وه به کۆمه لیک که شی جوان... تا هپزت تپدا بوو مستیکى ترت کیشا به ئاویته که ی به رده متدا... ورد و خاشت کرد، پارچه کان بۆ نیو ئامیزی ده ستشۆره که ملیاننا، تا له وئ دوا باوه شی مه رگ بدۆزنه وه و له گه ل پیکى خوتنی ده ستتدا سه رخۆش بن و شۆردنه وه ش به ئاگایان نه هپنیت. ئه مجاره ته ماشای هپله کانت کرده وه، هه موویان گۆرابوون، که وه تپوونه ئه و دیو زه مه نی گه ردوونه وه... له م ساته دا ترس گه یشته نیو دۆزه خی ئه فسانه کان، چیدی ترسنۆکی نایته پیناسه ی کابرا ورگنه که ی ئه و دیوی ئاویته شکاوه که... ئه مجاره هپله کان گه شبوون، پر بوون له شادی،

یه کیتیکیان به پریگه‌ی کاکیشاندا شادمانی به قاچاخ ده‌گواسته‌وه بو سه‌ر پشتی ورچی گه‌روه، له‌ویشه‌وه بو نیو پیخه‌فه سارده ناوازه‌کانی شار، نه‌و شاره‌ی سالانیتکه بزه‌کانی لی دزراوه و له چوارچیتوه‌یه‌کدا خراوه‌ته سه‌ر وینه‌ی دیتوه‌زمه‌یه‌ک، هه‌ندیک جار بزه دزراوه‌کان ده‌فرۆشن به‌مه‌مله‌که‌ته‌که‌ی نه‌ولاتانه‌وه، چونکه له‌وی هه‌موو شتییک قاچاخه ته‌نانه‌ت مووی بزنیس، چونکه قژی داهینراوی کیژه سرکه‌کان ده‌خاته‌وه بی‌ری خه‌فه‌بووه‌کان، لای نه‌م شادمانی نیو کۆلانه کۆنه‌کانی شار، بووه‌ته مه‌زلگای قیتزه‌ونه‌کان، لی‌ره ماچ و پیکه‌نین راوده‌کرتن، هه‌ر له‌به‌رته‌وه‌شه تۆ به‌دزی و دۆراوییه‌وه ژبانته دریتزه پیده‌ده‌یت. کات خۆی به‌ره‌و لای نیوهرۆ په‌لکیش ده‌کات... له‌ناکاوا راجه‌نیت، ده‌ستت دایه ته‌له‌فۆنه‌که، له‌سه‌رخۆ ژماره‌کانت دوا‌ی یه‌ک خست، نه‌مرۆ پیوستت به‌مۆله‌ته، ده‌ستت برینداره، له‌بیرت چوو بی‌پیتجیت. نه‌وبه‌ری ته‌له‌فۆنه‌که وه‌لامی دایه‌وه:

- "فه‌رموو... کتی قسه‌ ده‌کات، نه‌لو"

له‌بیر خۆت چوویته‌وه، ته‌له‌فۆنه‌که‌ت به‌کراوه‌یی به‌جی هیشته، کابرای نه‌وبه‌ر هه‌ر قسه‌ی ده‌کرد... به‌په‌له له‌پی ده‌ستت پیچاو له‌نیو برین‌پیچیک‌ی سپیدا گۆرانی سه‌رکه‌وتنی بو نیو ناسمانی بی شه‌ر و دوکه‌ل تۆمار کرد و له‌نیو گوپییه که‌ره‌کانی شاردا په‌خشی ده‌کرده‌وه... ده‌تویست خۆت به‌کاریکه‌وه خه‌ریک بکه‌یت سه‌ره‌تا خۆت له‌بیر به‌ریته‌وه و خۆت له‌م باره قیتزه‌ونه‌هه‌ر زگار بکه‌یت، تا وینه دزیتوه‌کانی سه‌ر میتزه‌که له‌یادگاریه‌کاندا ون بکه‌یت... چهند شه‌ویکه تا به‌یانی تۆ و جگه‌ره یه‌ک نه‌وی ترتان ده‌سووتین و ته‌واو نابن، ملیونه‌ها نه‌ستیره لای لایه‌ت بو ده‌که‌ن و خه‌وت لی ناکه‌ویت بیداری میتشکی هه‌راسان کردوویت، شه‌ونخوونی به‌دیار لاشه‌ی خه‌مه‌وه تیر گریانی کردیت، نه‌م لاشه پیسه قرخه نامریت و سروودی مه‌رگی خه‌مه‌کانی بو بچریت؛ تا هه‌تا هه‌تایه نه‌گه‌ریته‌وه بو نیو دنیای چاوه‌روانیت... بیرت له‌سه‌ردان کرده‌وه، سه‌ردانی مه‌زاری ناژه‌له‌کان

یان پارکی دیلی یاخود فرۆشگای خه‌مه کۆنه‌کان، یان... یان... سه‌ردانی کتی ده‌که‌یت هه‌موویان بو تۆ دوژمنیتکن رۆژانه گریانت پی ده‌فرۆشن... له‌بیر خۆت چوویته‌وه، به‌دوا‌ی وه‌لامیتکدا ده‌گه‌رایت... به‌لام تۆ زه‌مه‌نیتکه تاقه‌تی نه‌مه‌شت نه‌ماوه... له‌گه‌ل زرنگه‌ی گۆرانی نیو رادیۆکه‌دا، ناوازه خه‌مناکه پر یادگاریه‌که‌ی دویتیت بیر که‌وته‌وه... به‌په‌له به‌خۆدا هاتیته‌وه...

پیلاوه‌کانت بی گۆره‌وی کرده سه‌رپی و به‌ره‌و نامیزی شه‌قامه قه‌ره‌بالغه‌کان راتکرد، جار ناجاریک ناواریکت له‌م لاو نه‌ولای خۆت ده‌دایه‌وه و نه‌م سیمات ده‌پشکنی، چاوت ده‌بریه نه‌و نیگا، به‌لام هیچیان نه‌و نه‌بوون... به‌هه‌له‌داوان خۆت گه‌یاند هه‌ر شه‌قامه گشتیه‌که... چوبته‌وه هه‌ر هه‌مان جیگای دویتنی و رۆژانی رابردووت و له‌سه‌ر هه‌مان کورسی و میز نامبازی یادگاریه‌کانت بوویته‌وه... چاوه‌ری بوویت، وه‌ک قازوو چاوه‌ری کۆچی واده‌یه، یان ماسی کاتیک ته‌ماشای سیمای که‌مبونه‌وه‌ی ناو ده‌کات و چاوه‌ری مه‌رگه... تۆش به‌و نه‌ندازه‌یه چاوه‌روانی برستی لی بریبوویت... بروسه‌یه‌ک له‌میتشکتدا نامازهی بو دارستانه‌که‌ی لای سه‌رووی میوانخانه‌که کرد... هیشته ده‌مت له‌خواردنه‌وه‌که نه‌دابوو، به‌ره‌و نیو قولایی باسکی خواره‌وه‌ی دره‌خته‌کان خۆت کوتا تابگه‌یته باوه‌شی نارامی و، له‌نیو چاوه هیمنه‌کانیدا مه‌له بکه‌یت، دوا ساتی لیکترزانی مالتا‌وا‌یت هاته‌وه یاد، له‌وه ده‌چوو بو نه‌به‌د لیت زویر بوویت... به‌راکردنیک‌ی سووک لاسکه‌کانت ده‌جولانده‌وه سه‌مای گه‌رانی سه‌رابی و باله‌فه‌ی لاسکه یه‌ک ساله‌کانی دره‌ختی دارستانه‌که هه‌موو خولیا‌یه‌کیان داگیرکردیت، چاوه‌کانت بو ئان و سات خافل نه‌ده‌بوون، له‌م راکردنه‌تدا بوویته‌وه‌ی تۆرانی چهنده‌ها مه‌ل و، ژوانت له‌چهنده‌ها چۆله‌که و بالنده تیکدا... جریوه و فرینی بالنده‌کان هینده‌ی تر سه‌رسامیان کردیت... دوا هه‌نگاو، وه‌ک په‌یکه‌ر له‌جیگه‌ی خۆت چه‌قیت و کونده‌په‌پویه‌ک هینده‌ی به‌رخیک له‌به‌رده‌متدا له‌سه‌ر چلی داریه‌ک هه‌لتوتکا بوو، بومه‌ی

دههات... يهك پارچه بويته خه ميكي سارد، چاوهكانت پر بوون له تاو.

خو ئه مېش پيشبيني بيته ژنه قاوه گرهوه كه نييه...

"تو بالنده يهك ده بيته ميواني دوا ساتي ژيانت"، ئه م نه گبه تيبه له كوټوه پهيدا بوو، جوگه بچووكه كهت بري و په ريبته وه ئه بوه، ئه بوه بري له هه موو شتيكدا جيا، جيا له پرووناكي، له دار، له ناسو جوانه كانی پاش يه كه م جريوه ي چوله كه... له ناكاو شيت ناسا كه وتيته هاوار كردن.

- هو كايرا ناموكه، ئه ي جانه وهره كه ي شادمانيم، ليره وه تيده پهرم چاوه پروانم كه، ده ميكه بو سه ي ژوانيك يه خه م پيده گريت، نه كه ي له چاوانم ون بيت، ئيستا سه را پاي هو تراوه كه م له به ره...

به لام كه ويستت ناوي به ينيت... نه تزاني ناوي چيبه؟ زور بيرت كرده وه، زور جاريش ناوي خو ي پي گوتيت، زور جار ياري به وشه كانی خو شه ويستي كرده وه و ريزي كرده ون تاكو ناوي فير بيت، به نا چاري ناوي خو تت لي نا، چونكه له خو ت ده چوو، له و مرؤفه ده چوو له سه ده ي پيش دؤراني گه و رده دا هاو رپت بوو، يان هه ر خو ت بوو. هه مديس ده ست كرده وه به گؤراني چرين، له ترساندا نه ت ده زاني چي بكه يت... گؤراني به كه ي جاري پيشووت دوو باره كرده وه... تا هپت تيبا دا بوو گؤرانيت ده وت... له ژيانندا تووشی حاله تي وا سه ير و نامو نه بوويت. زور به نا ناسايي چاوت گيژ ده دا، به نيگاي پر له حه سه ره تي بينينه وه ماچي دار و به ردی دارستانه كه ت ده كرد و لپيان ده پارا يته وه، تا شو ينه كه يت نيشان بده ن... كو كوختيبه ك له و ترسه سامنا كه به نا گاي هيناي، ديار بوو ده يزاني جيگه ي ئه و له كوټيه... قرچه قرچي شكاندني چل و چينه و كان له دووره وه ده هات، له گه ل هه ر هه نگا ويكدا ده نكي ته قه يهك ده هاته گو يت، ته ك، ته ك، ته ك، هاوارت كرد:

- كي ي، تو كي ي، وه لام به ره وه ئه گينا ئه تكوژم به په له ده ستت برد بو به ركه مه رت، ده سه ته كانت گي را، هيچي تيدا نه بوو، ئه وكات له ترسي پيشبيني قاوه گره وه كه نه تزاني چي بكه يت بروات نه ده كرد به و ناسانيه

ده مانچه كه ت له بير بچيت، چونكه ته نانه ت سي به ره كه ي خو شت دوژمنت بوو... به ره و لاي تو ده هات له ترساندا خو ت نووسانده قه دي دار يك، نه تده ويرا به نامان و زه ماني لي ي دوور بكه ويته وه، زا ره ته رك ببويت، چيت لي ده كات نا. نا... ناكوژيت... مه ترسه، كوشتني تو ناكاته هيچ، يان تو له ت لي ده كاته وه يان ليت خو ش ده بيت... له دووره وه چيلكه كه ي ده ستی ده ركه وت. ئه و چيلكه يه ي وه ك رپنما كه ري خو ي به كاري ده هينا... زور به خاوي رپگه ي ده بري هيچ په له ي نه بوو... له ناكاو سيما چلكنه كه ي ده ركه وت، كت و مت خو ت بوويت يان ئه و بوو... ده سه ته سر كه كانی نابووه سه ر ده مي و ريشي پاك ده كرده وه و وه ك زا هيد يك له تافي ئه شقي ونبوو دا ته ماشاي ده كرديت... چاوه ته ريوه كانی له سه ر پيلا وه كه ت نيشته وه، ديار بوو، هه ستی به په شو كاوي تو كرد بوو. برو كانی هينا يه وه يه ك، سي له ي له ترسه كانی تو گرت ه وه، ده يزاني ئه هر يم نه ي تو قيسو له چاوه كانی تو دا باره گاي خستوه، به نيگا پر له گومانه كانی هاواري لي كرديت و له ناخيدا ئه م دي ره ي بو خو يندي ته وه "لي ره ش وازمان لي نا هين؟!" سه رلي شيو او به دوا ي چيدا و لي ت و بو كام پارچه ي ونبووت ده گه رپيت، كه ي ده سه ته ردارمان ده بن ساتي دوور له دؤزه خي پر ته له كه ي ئيه وه به ناسوده يي بزبن.

به هيو ري ليت نزيك كه وته وه و به چرپه پي گوتيت:

- ئه مرؤش هه مان گؤراني به كه ي دوينيت دوو باره كرده وه، تو به مه نابيته من...

- ويستم سو راخت بكه م. به لام نه مزاني چون... ناوه كه تم له بير چوو بووه وه.

به سه ره له قانديك پي گوتي دوام بكه وه... له سه ره خو له دوا به وه رو شتي... پيلا وه كانت هه لكيشايه نيو قاچه بي گؤره وييه كانت... كه مي ك ليت دوور كه وته وه، هاوارت لي كرد، ناو ري نه دا به وه به را كردن دوا ي

کهوتیت... هه ناسهت لی برا، به نیتو چربی دارستانه که دا په لکیشی کردیت... تو حه وسه لهی ئه و هه موو رۆبشتنهت نه بوو... به لām به ناچاری دواى کهوتیت... له دارستانه که به ده رکه وتن و به ره و قولایی شه قامه پانه کان ملتان نا، له ویتوه چه ندیکی تر ریگه تان بری، تاکوته را دار و دره خستان دهاته ریگا، شوینه که له زۆنگاویکی وشکه وه بوو ده چوو، له دووره وه په یژه یه کت هاته پیش چا و که به ره و هه ور ئاراسته کرابوو، په یژه یه کی ئه فسانه یی... بو گه یشتن به کوشکی به فرینی ئه و دیوو هه وره کان... له به رده م په یژه که دا ئیستیکتان کرد و به فرمانیکه وه پیی گوتیت:

- فرموو!

توش بی پرسبار سواری په یژه که بوویت و کهوتیته ری برین... به ره به ره له زهوی دوور ده که وتیته وه، په کانت به شه قاوی خیرا ده بری. به خوت ده گوت "چی ماوه له دهستی بدهم؟ من هه موو شتیکم له ده ستداوه، ته نانهت خودی خو شم، لیبره وه به ره و سلاوی ئه ستیبره کان مل دهنیم، ده چم دست له بالی هه لۆکان ددهم و له چاوی ئه وانه وه ته ماشای وردوخاشبوونی بیدهنگی ده که م".

هه ر به رز ده بویته وه و نه ده گه یشتیته دوا پلهی په یژه که، هه ر ده رۆشتیت و چاوت زیاتر کۆتایی لی دوور ده که وته وه. دواى برینی ماوه یه کی زۆر هیلاک بوویت، قاچه کانت شه کهت بوون، وه نه ز ده یبردیته وه و په شه با سارده کانی نیو ئاسمانی دوور ده م و لیویان ده ته زانیت، قسه کانت له سه ر لیوه شینه ه لگه راوه کانت له سه رمادا ده یبه ستن، شل بوویت، ده سه کانت خو یان بو نه گیرا، لاقه کانت چۆکیان دادا، هه ر هیندهت ئاگایی لی بوو، به ربوویته خواری، له نیتو هه وادا مه لهت ده کرد... ئاگات لی بوو له و به رزیبه زۆره وه به ره و گه رووی زهوی ملت ده نا.

***

سبه ینی زوو شار هه والی تیدا بلا بووه وه، ئازانسه کان هه موو هه واله که یان بیست، پۆلیسی نه یینی راپۆرتی خو ی گه یانده به ریته به رایه تی گشتیی هه و الگری... کابرایه ک له نه موی پانزه ی نیو میوانخانه ی شاره وه خو ی فری داوه ته خواری، به پیی راپۆرته کان خو کوشتنیکی ته واه، دواى لی کۆلینه وه ی ورد ده رکه وت یه کییک له و جمکه بووه که... خه لکی شاریش هه موو رایانگه یانده که شیتته جوانه که ی شار بو ئه وه ی پاله وانیه ته که ی تاسه ر بیت، له که شیکی پیرو زدا، پاش خو شو ردن و ریش تاشین جوانترین جلی خو ی له به ر کردوه و پاشان خو ی کوشتوه.

به لām باخه وانه حه کیمه که ی شار سویندی ده خوارد که هه ر رۆژی دوینی به چاوانی خو ی شیتته پیرو زه که ی شاری بینیه له دارستانه که وه به کۆلیکه وه به ره و ئه و دیو سنووره داخراوه کانی مه مله که ت رۆشتوه.

له و رۆژه وه که س ئه و جمکه ی نه دیبه وه و هه و الیان ونبوو.

۱۹۹۷/۸/۱۰

چاوه‌گانم به‌ره‌و لای دارستانه‌که ده‌فرن

شیداره که ت ناخی پر کردبوویت... مهرگ له فرمیسه که کانت دهچۆرا، ئەو مهرگی ببوه ههقیقه تی ئەندیشه کانت... تراویلکه یه سه مای ژیر ئەم دارانه، مهرگ لیره خۆی مه لیس داوه... ئەوهی ده بیینیت خه و نیتکی به دینه هاتووی نهسته ترساوه کانت نییه... به لکوو کاره ساته و له زهنگی ماله که ت ده دات و بی ترس چاوه کانت ده رده هینیت و له بهر ده رگای کۆلیته که تدا که مییک گه مه یان پین ده کات و پاشان ده یانخوات... تۆش ناویریت سه ر به رز بکه یته وه... تا دیت نزیک ده که ونه وه... سه یره ژاله نه ده قریشکینیت و نه داوای یارمه تی ده کات، وه کو ئەوهی له هه موو شتیک بی ئومید بوو بیت... به ترسیکی زۆره وه له م گه مه ی مهرگه ده پرسیت... ناویریت هاوار بکات نه کا ریبوارانی شه قامه پانه که ی شار جارێکی تر به نه عله تی بکه نه وه و نه فره ت بارانی ئەبه دیی بکه ن... یان داوه لئاسا ریزبن و تف بکه نه سیمای شیتیراوی... تۆ ته ماشا ده که یه ت و ئەو ناتبینی... تۆ بو ی ده گریه، به للام ئەو رقی له هه موو تان ده بیته وه. قه دی دارێک نییه پارچه یه ک له جه سته ی کو ت کو ت کراوی ژاله ی پیا هه لئه واسرا بیت. تۆ بلێی مانای بوونی ئەم هه موو تازاره چی بیت؟ تارما یه که ت بو ئەم ساته ی خۆی ده گری... له ژیر پێی ئەو بکوژده دا هیچ گولێ نارو پیت... له و ساته وه ته نها له شه ودا بیتاریه ت و وه کو شه مشه مه کو پیره ت لیه اتووه، هه موو ئیواره یه ک کاتییک خۆر به ره و دوا ساته کانی ته مه نی خۆی په لکیش ده کات تۆ له ده رگای ماله وه دیسته ده ری و به بی ئەوه ی به خۆت بزانیته له چه قی ئەم دارستانه سامنا که دا خۆت ده بیینته وه... هه موو ئیواره یه ک ژاله کو ت کو ت ده کریه، به للام ئەم ئیواره یه زۆر جیا وازه، برینه کان خۆنیان لێ ده تکیه ت، جه سته که زۆر بی ده نگه و نا قیرینیت، تۆش له نیو، راراییه کی کوشنده دا ده هاری... ئاوازیکی ترسینه ری جه نا ئزی له و سه ری دارستانه که وه به ره و گو ییه که کانت به شه پۆل شالا و دینیت. ته زویه کی ترسینه ر سه راپای نه سته دا گیر کردیت... مهرگ به رده و ام باوه شیان به ملی دارسنه و به ره کاند

نه تده زانی چ قه ده ریک تۆی گه یاندۆته ئیره، مهرگ له هه موو لایه ک پرسیا ری ده کرد، ته ماشای قه دی کام داره ده که یه ت؟ دارستانه که سه راپای له سو ری ئیواره دا نو قم بووه... له دوره وه چاوت لیه که کابرایه کی زه به لاح پرچی ژاله ی گرتووه و به ره و لای تۆی به کیش ده کات، چه قۆیه کی ده سک شاخی به ده سته وه یه که وه کو کافور سپی ده چیته وه... له بن هه ر دارێکدا ده وه ستیت و به خۆین ساردیییه کی سه یره وه پارچه یه ک له جه سته ی ژاله ده پرت و به بزما ریک به قه دی دره ختیکدا دا یده کو تیت... له شوینی هه لئواسینه که یشدا جوگه له ی بچووک بچووک خۆین درێژ ده بیته وه... ئەنگۆره ی ئیواره تیروانینی لیل کردوویت، به چاویکی پر له گومانه وه تیی ده روانیت... کابرا به ساردیییه که وه گول به رۆژه ده ترو کینیت و پارچه گو شته کانی داده کو تیت... سه ره تا دوو لیوت بینی به قه دی دار سه رو بییه که وه بوون و ده بانپرسی بو؟ له هه موو تانی ده پرسی... کابرا زه به لاحه که شانیتکی هه لته کاند و گوتی: نازانم... دوو لیوه بی ده نگه که چۆرا وگه ی خۆنیان تا به ر پتی داره که هاتبووه خواره وه و له سه ر زه وییه که یه ک بازنه ی بچکو له یان دروست کردبوو. ئەم ساته ساتی تیرامان نه بوو، بۆنی هه ناسه

دهکرد و بۆ ئه بهد لیکتری جیانه بوونهوه. شنه بای ده مه و ئیواره ش به رقه وه سه مای به هه ردووکیان ده کرد، ئه وه تا به ره و لای تو دین... داره کان... لیتوه کان... گوئییه کان به ره و لای تو دین. دره خسته کان به هیمنی و بی راجله کین پارچه ی جهسته ی ژاله له خو ده گرن. قه دی داره کان چون تابلویه ک که جهنگ تو قان دیستی زاره تره ک بیوون... چاوه کان به قه دی دره خستیکی کاژوه له قه ده ری خو بان رامابوون، ئەمان، پییان وانه بوو به م شیویه کوتایییان بیت... هه رگیز پییان وانه بوو بکوژه که یان وا خوین ساردانه مامه له یان له گه ل دا بکات، تهنه ا له و کاته دا بۆیان ده رکه وت که بکوژه که یان چه ند دل ره ق و بی به زه بییه، هه ر ئه و کاته ش بۆیان مه علوم بوو مه رگ چیه و نازار چیه و چی ده به خشیته. ئه و پرسیاره ی سه راپای بیرکردنه وه ی ژاله ی داگیر کردبوو، وه خته وه لامه کانی ده ست بکه ویت... چاوه کانی خه ونی به شه پۆلی ده ربای به رینه وه ده بیینی... له نیو تاریکی دارستانیکدا به په لی داریکه وه بی روانین هه لئو سراه... نه تزانی چی بکه یته! بچیت له هه موویان بپرسیته یان دوای داوی خوینی گه شی بکه ویت و بۆ یه که م ساتی تاوان به رتیکه ویت... نه تده زانی بۆچی وایان لئ کرد. بۆچی وای لئ کرد... بکوژه که ی ده ناسیت، به لام نه تده ویرا جوان ته ماشای روخساری بکه یته... بیت له سیمای دزیوی ده هاته وه. وشه کان له نیوان لیتوه کانتدا بی ده نگ ده مردن... وشه کان له نیو ناخدا هواریان ده کرد و به سه رتا ده یانه راند... بۆچی وای به یده ست و ترسنۆکی، له چی ده ترسیت؟ هه ستت کرد که سی له دواره شانت ده گرتت. به زاره تره کییه وه ئاورپیکی خو نه ویستت دایه وه، که ست نه دی، به لام پۆلی بالداراری ره ش به ره و قولایی دارستانه که دایان له شه قه ی بال... بانگیان ده کردیت... نه تده ویرا بچیت... ترسایت هه مدیس ترس یه خه ی پیگر تیتته وه... تاریکییه کی ترسناک ئه و ناوه ی له نامیز گرتبوو... جیگه ی خوینی پارچه براره کان وه کو لاله ده دره وشانه وه... ده می چه قۆکه ش، کاتیک پارچه

گوشته کانی لئ ده کردوه بریسکه یه کی سه یری لیتوه ده هات... چاوه کانی بکوژ وه ک دوو چاوی گورگ سور ده یانواند... له مه نده زیاتر رووناکیته به دی نه ده کرد... لیت نریک و نریکتر ده بنه وه... ژاله تهنه ا یه ک ده ستی پیوه ماوه، بیتده نگ به ره و لای تو هه نگا و ده نیته پرچی به ده ستی بکوژه وه گرتی خواردوو... چاوه کانی سوالی فریاد ره سیت لئ ده که ن... چه ند ده نگیک له دووره وه هاوارت لئ ده که ن "نیوه کین بانگم ده که ن؟ نیوه من چون ده ناسن؟ ئه ی بکوژ، ئه ی ئه و که سه ی به دم گو له به رۆژه تروکاندنه وه سه دان ژاله ت پارچه پارچه کردوه، پیم بلئ ئه م و بیژدانه سه رته که ی ده کزیتته وه؟ گویت له چرکه ی تروکاندنی تو تکلی ده نکه گو له به رۆژه کان بوو... قرچه ی برینی پارچه گوشته حه رامه کان دیدی ترس و ناومیدییان پی قه پات کردیت... گه یشتنه به رده مت... تاکه ده سته که ی ژاله به په له ئالایه نیو قه دت، نازاریک له نیوان هه ردوو رانته وه ده ره پیه ده ری... هاوارت کرد... پر به دارستانه که هاوارت کرد... چی بالنده ی دارستانه که هه بوو له ترسی قیژه که ی تو دایان له شه قه ی بال و هه لفرین... ترسان نه کا ئه مه دوا ناگری تو له ی زه مه نه کرچه کان بیت. نازاریکی سه یر بوو، له هیج نازاریکی تر نه ده چوو... له گه ل ئه م هاواره ی خو تدا هاوکات جه سته خویناوی و شیوتراوه یه ک قۆله که ی ژاله به رده مت که وت و قریشکه یه کی گه وره ی لئ به رز بۆوه، وای لئ کردیت یه کسه ر ده ست بۆ نیو هه ردوو رانه کانت به ریت... ده ستت گیترا زاره تره ک بویت... ئه مجاریان به په له تر ده ستت گیترا. ئه وه ی تو مه به ستت بوو له جیتی خو ی نه ما بوو... ترسایت... جوژیکی ترسایت هه رگیز شتی وات به خو ته وه نه دیبوو... نه تده زانی به ره و کوئ هه لبتیت... ناچار به ره و دامینی چره دارستانه که فره ت کرد و به ره و ریگه قیرتا و کراوه که ملت نا... تاریک داها تبوو، لایتی ئوتۆمبیلیک به ناگای هینایتیییه وه... هاواریک زنجیره ی بیرکردنه وه ی پچراندیت... چاوت له سه ر رووناکییه که نیشته وه... له به ر رووناکیی لایته کاند شتیکی سه یرت

بینی (حهوت دلوپ خوینی گهوره بهره و ناو دارستانه که دریتر بیوونه... یه کهم دلۆپیان له بهردهم پیتلاوه کانی تۆوه تیده په پری، هیشتا هالاوی لی هه لدهستا، وات دهزانی له نیوگه لی تۆوه قه تاره ی بهستوه... قه قماخه ی خوینی ژاله و دلۆپه خوینه گهرمه کان تیکه ل بیوون... له داوه بانگیان کردیت... راجه نیت و دهستت بۆ ئەندامه که ی نیو گه لت برده وه که میک هه لنگلۆفی، وهک خۆی وابوو. دیسان راجه نیت وه... که میک له بیر خۆت چوویته وه... تینه گه یشتی خه ونه؟ یان زینده خه ونه؟ یان راستییه؟ داره کان هیچیان پیتوه نییه... که چی داوه خوینه کان به سهر توتیکلی داره کان ماونه ته وه، یه کییک به هه له داوان به ره ولات دههات... کتومت له بکوژ دهچوو، به للام براکهت بوو. پیناچیت ئه ویش بیت... به للام کت و مت له وه دهچیت ههر خووشییه تی... دهستی خسته سهر شانت... وهکو سهرزه نشتکردنیک پیتی گوتیت:

- ئه وه چی ده که بیت؟ بۆ واز له نیو ئه م دارانه ناهینیت... کات نه مابوو بییت ئه م ئیواریه نه بیت! ئه وه خه لکه هه موو چاوه پیتی جه نابته و تۆش لیره ترسی خۆت ده رده که بیت... له چ ده ترسیت؟ هه رچی بوو بوو. ئه وه به سزای خۆی گه یشت، هه رچیش کوشتی دهستی خویش بیت.

- تۆ بوویت، ئه مهت له ژیر لیتوه وه گوت، به سهرتا شپرانندی

- چی ی ی؟ شه رمه زارییه بۆ من تۆ برام بیت... سهره رای ئه وه ی ئابروت بردین هیشتا وا ده لیتیت، ده بیه به به شه ر و واز له نیو ئه م دارانه به یینه .

به ره و لای ئوتۆمبیله کان په لکیشیان کردیت، دهنگی خه ماوی ژاله بانگی ده کردیت... ئاورت دایه وه، براکهت به توندی پالی پیتوه نایت... تاریکی شه و ئه و ناوه ی داگیر کردبوو... به خیراییه کی شیتانه به ره و ناو ئاوابی گه رانه وه، له دووره وه گوتیت له دهنگی ده هۆل کوتان بوو... ئه م شه و

زه ماوه ندی دووهه مه ته که نه یه کهم و نه ئه میشیان ویستی خۆتی تیدا نه بووه. شمشیری برا گه وره هه موو شتیکی پیتی کردوویت... له ولای قه ره بالخییه که وه ئوتۆمبیله کان هیتواشیان کرده وه له به رده م مالتیکی چه په کدا راره ستان... یه ک مۆلگه مرۆف بۆ ئاههنگی تۆ هه لده په پین، تۆش رقت له هه موویان ده بۆوه... نه تده زانی ئه م بیتی مانایییه چییه! به ره و حه وشه ی ماله وه بردیانیت... کۆمه لیک ئافرهت چاوه پیتی تۆ بوون... براکانت ئه م لاو ئه و لایان لی گرتیت... به ره و ژووره که ی خۆت په لکیشیان کردیت... ده رگای ژووره که جیره یه کی لی به رز بۆوه... پیره ژنیکی خالاوی به سه رزه نشته وه تیت راما. به ره و ئه و سه ری ژووره که چاوت گواسته وه... کیژۆله یه کی تازه پینگه یشتوو به ترس و سیمایه کی پر له شه رم و دوو دلاییه وه لیت ورد ده بۆوه... یه کهم جاره چاوت به چاوانی ده که ویت... به خو هاتیته وه، ئه مه بوکی یه ک شه وه ی تۆیه. جوان سه رنجت دایه. له سه ر تاقی په نجه ره که ی به رامبه ری دانیشیتیت... ماوه یه کی زۆر دانیشیتیت په له ت نه بوو. جار جار به کلکی چا و ته ماشایه کی ئه و بوونه وه ره که ساسهت ده کرد، له ناخافلا نیگاتان یه کانگیری یه کتری بوو... له نیو ترس و له زه تی جه سته دا چاوه کانی بریقه یان دههات... لیتوه له رزبوه کانی بانگیان ده کردیت... به چاوه رهامه ندی خۆت تیکه یاند هیدی هیدی جله کانی خۆت داکنه و ده مانچه که یشت له سه ر جله کانت دانا... وهکو یه کهم ساتی ژیان و ساتی سه رتاته شۆری مه رگ پرووت بوویته وه... ته ماشای جه سته ی ترساوی خۆت ده کرد... هاوارت لی به رزبۆوه... به للام که س گوتی له م هاواره نه بوو... ته ماشایه کی نیو رانی خۆت کرد وهک خۆی وابوو... به للام یه ک دلۆپ خوینی وشکه وه بوو کونی ئەندامه که ی نیو گه لتی سواغ دابوو... به پارچه په رۆیه کی ته ر پاکت کرده وه. بیرت هاته وه په رسیار بکه بیت، نه تده زانی ئه و دلۆپه خوینه خوینی خۆت بوو یان هی ژاله... به کاوه خو خۆت هاویشته نیو پیخه فه که، هالاوی جه سته یه کی بلورین سیبه کانی پر کردیت... دهستت برد

بۆلامل و سنگی... زیاتر خۆت لی نزدیک خستهوه... ترس سه رتا پای
 جهسته ی داگیر کردبووی، ئەو له تو باشتر نه بوو، ده له ززی و له ژیر
 دهسته کانتدا ههستت به له ززینی ده کرد... خه ریک بوو له ترس و له زهت دا
 ده گریا... به لام ئامبازی بوویت و که وتیتته ماچ کردنی... زۆر خه ریک بوویت
 به لام نه تتوانی تا سه ر تینویتی چاوه سه زاوییه کانی بشکینیت...
 نه تتوانی. بۆچی؟. خۆبشت نه ترانی... زیاتر خۆت خه ریک کرد، دیسان
 نه تتوانی... که مییک دوور که وتیتته وه... به چاوی پر له به زه ییه وه سه یری
 ده کردیت... جگه ره به کت پی کرد، تا قولایی هه ناوت هه لتمرژی... ویستت
 هه ول بدهیتته وه... له گه ل لییک ترازان و وازبوونی تاکی ده رگاکه ده نگیکی
 سه رزه نشتکه رانه ت هاته گوئی: چیت کرد؟ خه ریکی چیت؟ ده په له بکه
 خه ریکه ئابرومان ده به یت... تۆش به هیمنییه کی چاوه پروانه کراوه وه له نیو
 پیخه فه که تدا لپی راکشایت... خه ویکی قورس پیللوی پیداده خزانیته
 خوارئ... ئاگات له خۆت نه ما... جاریکی تر ده رگا ترازو پیره ژنیک
 سه ریکی کیشایه ژووره وه شتیکی بی سه روبه یری له ده م ده رچوو، به لام
 به لاتنه وه گرنگ نه بوو... بی ده نگیه کی سه یر ئەو ناوه ی داپۆشیشوو...
 ههستت به بی وه زنی جهسته ت کرد... بوکیکی په یری ئاسا هات و له ژوور
 سه رته وه دانیشت و به میهریکه وه دهستی به قژتا ده هینا... ژاله بوو، چاوه
 قوله پر له سۆز و فرمیسکاوییه ره شه کانی تییکه یاندی که (تاماویت ئەم
 بوکه ت به کچی ده میتینته وه... هه رگیز هه رگیز بۆت نا کریت به...". بۆم
 نا کریت به چی؟ له قیزی خۆت به ئاگا هاتیتته وه... هه ر خۆت بوویت...
 ئەویش سارد و بی به رگ له و لاتنه وه پال که وتبوو... سه رت سووما بوو.
 ئاخۆ ئەم هاواره له ناخته وه ده رپه ریبی یان له ئازاری برینه کانی ژاله وه؟
 دهنگی ژاله یه یان ناخی خۆته و زایه له ده داته وه... دهست و په نجه کانت
 ئالانده که مه یری جهسته بلوریه رووته که ی ته نشستت موچرکیکی چیژ
 ئامیزی پیدادا هات و پرووی به لاتندا وه رگیرا... به چاو تپت گه یاند چی

له توانادا هه یه بیکات تا بتوانیت بچیتته لای، زۆر خه ریک بوون، چیتان
 زانی تا قیستان کرده وه بی سوود بوو. له وکاته دا که ئەو سه یری له نیو گه لئا
 شوڤ کردبووه وه بی هودانه هه ولئ له گه ل دا ده دایت، ده مانچه که ت گرته
 دهست و لوله که یت له گویتی خۆت ناو دواشت که گویتی زرنگانیته وه
 ته قینه وه یه کی گه وره بوو.

پهنووی بهر دهم پښه بای مهرگ

هه‌میشه چاوی خه‌وبینیان لیکناره... خۆی و ئەم تهرمه خامۆشه به‌شه‌خته بووه و ئەم به‌فره ئەستورره بێ به‌زه‌بیبیه له‌م شوپینه چۆله‌دا سێکوچک‌ه‌ی چ هاوکیش‌ه‌یه‌ک پێکده‌هێت؟ ده‌نگێک هه‌ره‌شه‌ی مردنی لێ ده‌کات، ته‌نها‌یبیه‌کی کوشنده‌ی هه‌خه‌ی گرتوووه و وره‌ی پێ نه‌وی کردوووه، ناتوانیت بگه‌ریته‌وه، سه‌ده‌ها کیلۆمه‌تر له‌یه‌که‌م ده‌نگی ئۆتۆمبیل‌ه‌وه دووره... له‌به‌ری خۆرئاواوه جار‌جار تارمایی دێیه‌ک ختوکه‌ی پیلۆی ده‌دا... نازانیت ئەمه سه‌رابی ئەم بیابانه به‌فرینه‌یه یان چاوه‌کانی راستیی له‌گه‌ڵ ده‌که‌ن!...

ویستی هاوار بکات، هاواریش بکات ده‌نگی ناگاته وینده‌ری، نه‌یده‌زانی سه‌ر به‌کامه ولاتیانه، له‌نیوه‌ندی سێ ده‌وله‌تدا گیرى خواردبوو... مات و به‌یده‌ست له‌به‌رده‌م چرکه‌کانی ژياندا دۆش دامابوو... زۆر دوور ته‌ماشای به‌رده‌می خۆی ده‌کرد... وه‌ک تراویکه‌یه‌کی ئومێدیه‌خش خۆی به‌پیلۆیدا مالى بیت خه‌نده‌یه‌کی تالی هاتى، به‌لام هه‌ر زوو کوژایه‌وه... له‌نیوه‌ زینده‌خه‌ونیکى بێ ئومێدیدا بێ ده‌نگی هه‌ره‌شه‌ی مه‌رگی لێ ده‌کات و پیاوه سپی پۆشه‌کانیش له‌سه‌ر ریتمیکى هیناش به‌ره‌و پرووی دێن و ده‌ستی یارمه‌تی بۆ درێژ ده‌که‌ن، چواریان چوونه ژێر ته‌رمه‌که و دوانی تریش هاتنه ژێر بالی ئەمه‌وه، ویستیان برۆن له‌پر به‌ده‌ما که‌وت و به‌جه‌سته‌ی هاوسه‌فه‌ره بێ گیانه‌که‌ی گیرسایه‌وه... کزه‌ی سه‌رمایه‌کی ته‌زێنه‌ر هینایه‌وه هۆش خۆی... زاره‌تره‌ک بوو بوو، زمانی قورس،، مێشکی کاس "نازانم... وتم ناچم، ئەى بۆ سه‌ری خۆم هه‌لگرت؟، له‌وی له‌سه‌ر ژيان هه‌ره‌شه‌یان لێ کردم، وه‌لا لیته‌ ژيان خۆی هه‌ره‌شه‌م لێ ده‌کات، چی له‌م ته‌رمه به‌شه‌خته‌بووه بکه‌م؟! هه‌لیگرم؟ به‌جیبی به‌یلم؟ یان به‌دیارییه‌وه دانیشم؟ ناتوانم ده‌ستبه‌رداری بم... ژيانیکمان له‌ناکامی به‌یه‌که‌وه گوزه‌رانده‌وه؟.

به‌کاوه‌خۆ و به‌چاوی پر فرمیسکه‌وه له‌ ته‌نیشته مه‌یتی هاوسه‌فه‌ره‌که‌یه‌وه چیچک‌ه‌ی کرد، ئەم مرۆفه پێش کاتر میتریک خوتن له‌دایدا ده‌گه‌را، باسی

تا چاو بر بکات سپیایی بوو... بۆ چه‌ند چرکه‌یه‌ک خۆی له‌یاد کرد... چاوه‌ گێژه‌کانی ته‌نها به‌رده‌می ده‌بینی و که‌مترین وینه‌یان ده‌گرت... سه‌ره‌گێژه‌ی پێ که‌وتبوو، له‌نیوان زینده‌خه‌ون و راستیدا دۆش دامابوو... زله‌یه‌کی ئاگادار کردنه‌وه ناخی هه‌ژاند، په‌نجه‌کانی خه‌ریک بوون شه‌خته‌یان ده‌کرد و ده‌بوونه په‌یکه‌ریکی سه‌هۆلین، پێی وابوو خۆی بۆ زه‌مه‌نیکى تر هه‌لده‌گریت، به‌لام زۆر زوو به‌خۆدا هاته‌وه... ئەم کویتستانه‌ سروشته‌ نه‌ک تاقیگه، هیدی هیدی لێوه‌کانی که‌وته له‌رزین، ئاو به‌چاوه‌کانیدا هاته خوارى، له‌ناکاو دای له‌پرمه‌ی گریان... گریانیک ژیربوونه‌وه‌ی نه‌بوو... رقی هاتى دارووه‌ردى ئەو ناوه‌ی دایه به‌رشه‌ق... به‌فره ئەستورره‌که‌ی ئەم لا‌ولای په‌رش و بلا‌وده‌کرده‌وه... به‌ده‌ست خۆی بوایه‌ دره‌خته سه‌رومل روتنه‌کانی شه‌ق باران بکر دایه و تا قاچی وردوخاش نه‌بوایه‌ وازی لێ نه‌هینانایه... ئەم‌یستا چی بکات؟ به‌ره‌و کام ئا‌وازی ژيان خۆی په‌لکێش بکات؟ له‌م چۆله‌وانییه‌ که‌په‌دا کێ ده‌نگی ده‌گاته ئەم ته‌ریکه‌ غه‌واره‌یه... نه‌یده‌زانی ئەو ره‌شه‌بایه‌ چۆن له‌وانی تری دا‌برئ!... له‌م زه‌مه‌هه‌رده‌دا خه‌ونه‌کانی لیتن... به‌لام ئەم جه‌سته‌یه‌ی به‌رده‌می خه‌ونه‌کانی تۆراون، هه‌ر هینده‌ نا به‌لکوو بۆ

ئەفسانەى شارى شادىيان بۆ يەكترى دەکرد... باسى سىحرى ژيانيان لەو ولاتانەدا دەکرد كە گەلىكانى بەنرخن و مرۆفەكانى بەختيارن... بەدەم شكاندى پىچكەى بەفرەكەو گۆرانى ئەشقىكى تازەيان بۆ ژيان دەچرى. تازەترىن نوكتەى بۆ دەگىرايەو... ئەم جەستەى كە لەترسى مەرگ ھەلھات، ژيانى ھاوړىكانى... پياسەى شەقامەكانى شارى خۆيانى بەجى ھىشت... وا لىرەدا مەرگ كر دوو يەتى بەشەختە... ھەر ھەمان جەستەى ساردەو بوو ھەموو ژيانى لەبەر بەرەكانيدا سەرف كرد، پىويستى بەپشودان ھەبوو، ژيانى يەك پارچە گۆرانى گوتن بوو بۆ ژيان... رۆژگار يەك گەمەى لەگەل خۆشەويستى و توندوتىژيدا دەکرد، رقى لەخوزە لەسەرەكان دەبوو ھەو ھەسەمبولى مەرگى دەزانين، بەلام نوشوستىيەكانى ژيان پرستيان لى برىبوو. لەسەر سىماى خۆشترين يادەو ھەرى نووسرا بوو... ئەمىستا سەربازىكى ئەناسراو ھەو بەر ئەفرەتى بەفر كەوتو ھەو... ئەمىش نەيدەزانى چى بكات... دەترسا... دەترسا لەو ھەى كەخۆشى پاش چەند ساتىكى تر بەدەردى ئەو بچىت... نەيدەزانى چى بكات... بىر لەچى بكاتەو، لەتەرمە خامۆشەكە يان لە خۆى؟!... بى دەنگىيەكى ترسناك ئەو ناو ھەى داگىر كر دبوو... پى دەچوو مارشى كۆتايى بىت و زەمەن لە جولان ھەستا بىت و بىھوت بگەپتەو ھەو بۆ خالى رەھا... كەمىك چاوەكانى جوت كرد، ناسۆرى ئازار يەكى سەخت ناخى داگىرساند و يەكسەر خستىيە گريان... گريان يەكى ئۆقرەى لەچىكانى چوار دەو ھەرى برى ھالائى فرمىسكەكانى چاوى كەوتنە تواندەو ھەى بەفرە كەلەكەبوو ھەو... زۆر بەكول گريا... دارستانى بنارەكەيش سرتەى لەخۆى برى بوو... بەلام ئاوايىيەكەى بەرى خۆرئاوا، گوپيان لەم گريانە نەبوو... مرۆفەكان كەمتر گوپيان لەئازارى يەكتر دەبىت... سۆزىكى بى ئەندازە گەورە بۆ ئەم تەرمە داگىرى كرد، گشت حەزەكانى لەناوچوون... ئەو حەزانەى كە ببوون بەمايەى سەرسوپمان... لەناكاو ترس يەك بەسەرتاپاى ناخ و بوونىا گوزەرى كرد، لەگەل خۆيدا كەوتە قسە، قسەكانى لە وړپنە

دەچوون "لەچى دەترسم؟" ... لەمردن دەترسم! بى گومان لەمردن دەترسم، ئەگىنا خۆم نەدەخستە ئەم گىژاوە، نايەم بۆ ئەم كوستانە!... ئەى بۆ كوئى بچم?... بەرەو ئەو دىيە؟ كام دىيە ھىچ نايىنم، ئەو گوندەى كە ھەيشەو نيشە؟ جا من چوزانم ئەم دىيە ھى چ مەملەكەت يەكە و بەچ زمانى قسە دەكەن، كى نالىت سەربازگە نىيە ھا؟!... تىناگەم بۆچى رامكرد؟!... رقم لەھەموو نىشتمانەكانە چونكە ھەموويان تەنيا جىگەى خۆپەرست و دەبەنگەكانى تيا دەبىتەو، بەستىك خاك نەماو ھەو بۆ خۆشەويستى، ھەر دەبىت رابكەين... بمرين... رابكەين... بمرين... ھەلبىين، بتويين... غاردەين، بۆگەن بكەين، حەپەمان بىت، رابكەين و كەس دوامان نەكەوتت... ئىمە دەترسين، لەچى؟ نازانين، بەلام دەترسين، گرنگ ئەو ھەى دەترسين... بەچوار دەورى خۆيدا روانى، پاشان تەماشائى ئاسمانى كرد... تەماشائى خودى خۆى كرد، دواتر چاوى گواستەو ھەو بۆ سەر تەرمەكەى بەردەمى... زىندەو ھەموويان مردوون... سرتەيان لى نايەت... ھەموو مردوون و ھەر خۆشيان تازىيان بۆ خۆيان داناو، بى ھىوايى برۆى شكستى پى ھىنايەو ھەىك و، گريانى پەشىمانى ئەوكى پى گرت... گوپى لەچرگە چركى كاتر مېر يەك بوو تەكانى دەدا، تەماشائى مەچەكى خۆى و تەرمەكەى بەردەمى كرد ھىچيان كاتر مېريان پى نەبوو، "ناكا شىت بوو بىم"، نەيدەزانى ئەو بى دەنگىيە گەورەيە بەچى پر بكاتەو... برسېتىش پرستى لى برىبوو، خەرىك بوو لەھۆش خۆى دەچوو، دەبوست بىرى بكەوتتەو ھەو چۆن گەيشتوتە ئېرە، دەبەوتت لەو ھەش بگات ئەم تەرمە كىيە و ناوى راستەقىنەى چىيە... بۆ ساتىكى كورت لەبەردەم تەرمەكەدا لەسەر چۆك دانىشت... بىرى دەكردەو ھەو بەچى بكات تا دەنگى بگاتە ئاوايىيە دوورەكەى خۆرئاوا، ھەو ھەل جار دەستى لەھەموو ئەو شتەنە ھەلگرت كە بەرەو تاراوگەيان پەلكىش دەكرد، دلەراو كى پرستى لى برىبوو، سەرى كر دبوو جەرگى... نەيدەزانى چى بكات! واى پى باش بوو بۆ ساتىك بەھىمنى بىر بكاتەو!

به لّام نهیده زانی چی بکات، بیر له خۆیه دهسته وه دان بکاته وه، یان به ره وه به هه شتی قیژه ونی رابردووی بگه پیتته وه؟! ئه وه به هه شته ی مرۆقه کانی کردو وه به لیبوک و له ترسا توقاندو ونی... ئه وه به هه شته ی هه موو هیوا و شادی و حه زه کانی ده کریته قوریانی گولله یه ک، ئاخه هه به هه شته مه رگاوییه که نه بوو چی مرۆقی ترسنوکی ولات هه بوو راوی دهن، چونکه ئیره بیسه ی شیره نه ک جه نگه لی که متیار، به لّام له راستیییدا هه ر که متیاره کانن قژه سه ریان بو خویان کردو وه و ده مامکی شیریان پۆشیوه... به ره وه هه رلایه ک ده چیت هه ر مه رگه... مه رگ... له هه موو شوینتیک هه یه... ناچار بوو بیر بکاته وه بیر له چی؟ بیر له کی؟ نازانیت، به لّام خو ناشکریت هه روا دهسته وئه ژنو دابنیشیت، به فره بیده نگه گه مارۆیان داوه، له ئه شکه نجه ی جه للا ده کان زیاتر تازاری ناخی ده دن، ویستی له ناویان بیات... به چی؟!... ها!... هه سته ی کرد هه ناسه کانی باویشک ده دن، به لّام هیشتا خوین له ده مه ره کانیدا ده گه پیت... وه نه وز ده بیرده وه، ترسا نه کا خه وی لی بکه ویت... چاوانی هه لگلفی، که میک که وته جولّه، به ناسته م ده جولایه وه، به کا وه خو چاوه کانی هاویشته باوه شی ناسۆ دووره که، به لّام وشکه سه رماو ره نوی به فروریان کردبوو، یه ک له سه ره بکه جوتنی به رۆژ و ته م و به فره که ده دا، شه وه درپژه کوشنده کانی به نه فره تی دۆزه خ ده کرد، له به فره که مۆرده بووه وه، برسیتییه کی بی وینه قامچیبارانی رپخۆله کانی ده کرد... سه ری قورس... خیرا خیرا فوی به ناو په نجه سارد و سه ره کانیدا ده کرد، گوئی له ده نگه دلی خوئی بوو... به هیوری سه ری قورسی شوپ کرده وه، ته ماشایه کی گورگ ناسای ته ره مه که ی کرد، به هه موو هیتزییه وه قه پالئیکی له شلکه ی بالی هاوسه فره به بی گیانه که ی خوئی گرت نه ئه و پروای به مه کرد و نه ئه مپیش له مه رگی هه ردوویکیان حالی بوو... بی ئومپید بوو له خوئی... به نیگه رانییه وه سه ری هاویشته باوه شی... ده بویست به هه ر جوژی بووه تازاری برسیتی و هه ره شه ی مه رگ له خوئی دوورخاته وه...

له ناکاو سه ری هه لبری، چاوه کانی زیت بوونه وه، به دوا ی شتیکدا ده گه را تاکو بیخوات... ده گریا و ده گه را... چاوی گیرا، ته نها چند دره ختیکتی روته له ی دیت، بیرتیک بروسکه ناسا به میتشکی... هه روه کو شیت به هانکه هانک که وته هه لکه ندنی به فره که، ده بویست به هه ر جوژی بووه خوئی بگه یه نیسته قوره که ی ژیر به فره که و ده ست بکاته گل خواردن، تازاری جه سته ی تاده هات زیاتر ده بوو، په له په لی پی که وت، بوئیکی تیژ هه ردوو کونه لووتی ناخی... هیشتا زۆری مابوو بگاته قوره که، ده سته کیشا قایشی کاتژمیرتیک که وته نیوان په نجه ی دۆشا و مژه و که له موسه ی ده سته راستی... قایش وه کو سوژنیک چوو به ناخیدا... ترسیکی گه وره سه راپای ناخی داگیر کرد... تریه کانی دلی خیراتر بوون و چاوه کانی خیراتر ده تروکاند، به په له هه ناسه ی ده دا، به لیشاو فوی کرده ده ست و په نجه رچیوه کانی، به په له ئه و پاشماوه یه ی تری به فره کانی به م لا وئه ولادا فری دا... گه یشته سه ر مرۆقیکی تر، له مرۆقی چاخیکی تر ده چوو. لاییکی ریشنی چاو که وه بی نیوه داخراو... ترسا... گریا... پیکه نی... که وته سه ر چۆک... ده سته ده رهینا، به ده م قولپی گریانه وه باسکی ساردی لاوه که ی له نامیز گرت، هیشتا باسکی لاوه که ی له نامیزدا بوو سوسه ی نووسینتیک کوترای سه ره باسکی لاوه که ی کرد، به هیمنی نیگای چه سپانده سه ر نووسینه که هه سته ی کرد له شوینتیک ئه و نووسینه ی خویندۆته وه، له پر وه ک شیت که وته هاوارکردن، شه قی له به فر و له پاژنه ی پیتی چه پی خوئی ده داو به ناو به فره که دا که وته تلانوه، وه کو پوشیکی بی کیش و سه رگه ردانی به رده م گه رده لوولی لیته ات، هپواش هپواش به ره وه که نار ه نارامه کانی مه رگ ملی نا.

دارشوق

قوتابخانه که سه ربه ره و خوار مل بنیم و پرۆم، که چی خۆبشم نه مزانی چ هۆبه ک پالی پیتوه نام به دهستی چه پدا به ره و ژوور هه لکشیم... رۆبشتم، زۆر رۆبشتم، به لام مالی خۆمانم بۆ نه دۆزرایه وه، په له په لم پیتکه وت، که و تمه نهرمه راکردن... به لام هیچ. نه مده زانی چی بکه م، بگه ریمه وه بۆلای قوتابخانه یان ههر پرۆم. ده رۆبشتم و له چوارده وری خۆم ورد ده بوومه وه چند جار تیک ویستم له ریبواران بپرسم، به لام که ده مبینی نه وانیش وه ک من له چوارده وری خۆیان ده نۆرن، په شیمان ده بوومه وه. خه ربیک بوو نائومید ده بووم، به لام له پر له دووره وه پیاویتی سه رسپی چاویلکه له چا و به لهرزه لهرزه ده رکه وت، زۆر دلّم پیتی خۆش بوو، به پرتا و به ره و لای فرتم کرد تا پرسیری مالی خۆمانی لئ بکه م، هیند به وروژم به ره و لای چووم خۆم بۆ نه گیرایه وه و خۆم پیاکیتشا، وهخت بوو بکه ویت، چاوه کزه کانی له ژیر شوشه ی چاویلکه که یه وه گله یی و سه ر زهنشتیکی زۆری لئ ده باری. ههستم کرد بئ هوده یه پرسیری لئ بکه م، به لام له گه ل نه وه شدا ههر پرسیشم، چاوه روان بووم قسه و بناشته کانی کۆتایی پئ بهینتی تا وهلامی پرسیاره که م بداته وه، به لام نه و به هیچ جۆری قسه کانی ته واه نه کرد و گوئی لئ نه گرتم، نه ک له بهر نه وه ی ئاماده نه بوو گوئی بگرتیت، به لکو له بهر نه وه ی گوئی هیچ شتیکی نه ده بیست، بۆیه نائومیدانه له کاتیکدا که جار جاره ئاورم لئ ده دایه وه، رۆبشتم و دورکه و تمه وه، هیند ده وورکه و تمه وه که که متر خه لکم به شه قامه که وه ده بینی، نه و شه قامه بشم بری که ریزه چناریک سایده کانی لیکتری جیا ده کرده وه، هیند رۆبشتم چ خانوو و ئاوه دانیه که نه ما جیبی نه هیلّم... له نیو کپی و چۆلی په له دارگواره که ی ده ره وه ی شاردا وه خته بوو زاره تره ک ده بووم. هیچ رینگه یه کم له بهر ده مدا بۆ نه ما بووه وه به ناچار دهستم کرده گریان، نه وه نده به کول ده گریام قولی گریان ره وتی هه ناسه دانفی شپواندبوو، جار جاره ئاورم بۆلای خوارووی شه قامه که ده دایه وه جگه له تارمایی چند خانویه کی یه ک نهومی هیچ شتیکی ترم

زهنگی کۆتایی وانه ی پینجه م لیدرا، مامۆستاش له کاتیکدا که به چمکی ناوه وه ی چاکه ته که ی شووشه ی چاویلکه که ی ده سر بیه وه، بئ ئومیدانه سه یرتکی کردین و به بئ نه وه ی هیچ شتی بلتیت، رۆبشت و ده رگا که ی له دوا ی خۆبه وه به کراوه یی به جیه هیشتم. قوتابیه کانیش به تریقه و پیتکه نینه وه دوو دوو و سئ سئ پتی ماله وه یان گرت بهر و پۆله که یان چۆل کرد... منیش به ترس و حه په ساوییه وه هیتواش هیتواش که و تمه کۆکردنه وه ی ده فته ر و کتیه کانم و له ژانتا که مم په سان... نه و ژانتا جوانه بچکۆله یه ی که باو کم به بۆنه ی چوونه قوتابخانه مه وه به دیاری له شار تیکی دوور دووره وه بۆی هینا بووم. ژانتا که مم له شان کرد و ورد ورد له قوتابخانه ها تمه ده ری. له و ساته وه ی که باو کم پیتی گو تبووم که نیوه رۆ به هۆی سه رقال بوونییه وه به مه سه له ی رۆشتنی بۆ به ره ی شه ر له گه ل دوژمندا نایه ت به شوینما و ده بیت خۆم بگه ریمه وه بۆ مالی، ترسیک سواری کۆلّم ببوو، ناهه قم نه بوو کوچه و کۆلانه کان زۆر له یه کتری ده چوون و به ئاسانی بۆم لیک جیا نه ده کرانه وه... ترسه که م له جیبی خۆیدا بوو، نه ری به راست رینگه ی ماله وه له کامه لا وه یه ؟ چند جار تیک بریارمدا له لای راستی ده رگای ده ره وه ی

نەدەبىنى تەننەت دوو بلندگۆ گەورەكەى سەر سەربانى قوتابخانەكەيشمان. ھەستەم دەکرد تەنبا بوونەو ەرتىكى زىندووى سەر ئەم زەوبىيە بىم، جارجارەش بۆ خۆدزىنەو ە لەو چەند ساتە ەرسكەرە ساتەو ەختە خۆشەكانى رابردووم دەھىتايەو ە پىش چاوى خۆم، جارتيك ئەو جولانەيەم بىردەكەوتەو ە كە داىكەم لە گورىس بەپەلى دارتوو ە زەبەلاخەكەى ەوشەكەماندا بۆى دروست كردبووم، جارتيكىش گەو ەقشەو تىقەى پىكەنىنى برا بچووكەكەم كە لە نىو بىشكەكەيەو ە سەرى بەلای مندا خواردەكردەو ە تاسەرنجى من بەلای خۆيدا رابكىشىت و منىش بىدوونىم. ئەم ئەندىشانە چىتتىكى خۆشيان پى دەبەخشىم، بەلام لەپر دەنگى ناسازى مەلىك لەنىو دارگوارەكانەو ە بەرز بوو ەو ە جەستەو ە رۆم دووبارە گەرانەو ە بۆ نىو دارەكان... چىدى تواناى ەلگرتنى جانتاكەم نەمابوو، بۆبە سەربارى ئەو ەى كە زۆرىشەم خۆش دەويست لەشامم داكەند و بەجىم ەيشت، بەسەر پردىكى دارىنى چكۆلەدا پەرىمەو ە، ئاوتىكى خورى بەژىردا دەرۆيشت. ەيشتا زۆر لە پردەكە دورنەكەوتىبوومەو ە ئاوپىكەم دايەو ە، وىنەى خۆر لەنىو ئاوەكەدا سەرنجى راكىشام، وىستم بىرىكەمەو ە بزەم خۆر دەكەوتتە كوتى مالى ئىمەو ە. تىشكى بەتىنى خۆر چاوانى پى داخستم. ەيشتا ەر بىرم دەكردەو ە و تەواو ساغ نەبووبوومەو ە خۆر دەكەوتتە كامە لايەو ە، لە پر دەنگىكى نامۆ بىدارى كردمەو ە، دەنگەكە زۆرىش نامۆ نەبوو... پىاوتىك بوو چەند ەنگاوى لەولای پردەكەو ە لەژىر درەختىكدە بەدىار شوشەيەكى رەنگ ئاوبىيەو ە دانىشتىبوو، رىش ھاتوو، جلوپەرگىكى كالبۆو ە و ئوتونەكراوى لەبەردا بوو. سەرەتا ترسام بچم بۆلای، بەلام كە بۆجارى دووم بەسۆزەو ە بانگى كردم بىدوولتى و راوەستان بەكسەر بەرەو لای چووم... ەيشتا بەتەواوى نەگەيشتبوومە لای دەنگى مەلە شومەكە دىسان بەرزبوو ەو ە، بۆبە ەنگاوەكانم خىراتر كرد و بەترس و پەشوكاوبىيەو ە دەستەكانم لەملى ئالاند، ئەو ىش بەكسەر بەسنگى خۆبەو ە نووساندىم و

كەوتە ماچ كردنى سەرو لامل و پرومەتم. پىاوتىكى زۆر بەسۆز بوو، مووەكانى سەرورىشى ماش و برنجى بوون و لە روخساربا مەرەبانىيەكى زۆر دەبىنرا... داواى لى كردم كە چىدى نەگرىم و ھۆكارى گرىبان و لىوبەبارىيەكەمى بۆ روون بكەمەو ە. ەمووىم بۆ گىرايەو ە، زۆر دللى دامەو ە و ھانى دام ئارام بگرم و ئەو ەندە ترسنۆك و بى و رە نەبم، ەر زووش پىي گوتم كە خەم نەبىت چونكە مالەكەمان دەزانىت... پاش تۆزى كەزانى تۆزىك ەيمىن بوومەتەو ە زەردەيەكى ھاتى و كەوتە گۆرانى گوتن، زۆر گۆرانى گوت. سەرەتا سرودىكى خۆشى قوتابخانەى بۆ گوتم، ئىنجا دەستىكردە گوتنى گۆرانى كۆمىدى و ەندى جولەى تەمسىلى پىكەنىنئامىز، ەموو ەولتىكى بۆ ئەو ە بوو خۆشىيەك بەخاتە دللى منەو ە... ئەگەر چى گۆرانىيەكانى خۆش بوون، بەلام نىگاكانى خەماوى بوون. ەتواش ەتواش ئاواى گۆرانىيەكان گۆران. بەو مندالىيەى خۆم ەستەم بەكلۆلى و بىچارەبى ئەو پىاوە رىش ماش و برنجىيە دەكرد. كە دەنگى بلند و نەوى دەكردەو ە دەتگوت كەمانچەيەكە خەمەكانى خۆى دەژەنىت، بەتايىبەتى ئەو كاتانەى قومى لە شوشەكەى بەردەمى دەدا و بۆنى رازىيانە ئەو ناو ەى دەتەنى و دەستىكى بەدەم و سمىلیدا دەھىنا.

دىار بوو ژيانى خۆى كردبوو گۆرانى، ئەو ژيانەى كە چىدى بوون و نەبوون واتايەكىان نەدەبەخشى و سەخت بوو مرۆف لەبەردەم نەھامەتییەكانىدا بتوانىت پشت راست بكاتەو ە... تادەھات گۆرانىيەكانى خەماوى تر دەبوون و ترس بالى بەسەرمدا دەكىشا. بى دەنگىيە كورت ماوەكانى نىوان گۆرانىيەكانىش ەيندەى تر كەشى دانىشتنەكەمانى ترسناكتر دەكرد، لەپر گۆرانىيەكەى كۆتايى پىھىنا... وىستم لى بىرسەم، بەلام ەيشتا وشەيەكەم لەدەم دەرنەچوو بوو كە دەنگى گرىبانىكى بەكول رايچلەكاندم... ئەمجارەيان ئەو بوو دەگرىبا، گرىبانىك دەگرىبا سەرتاپاى سوائى نەوازش و دلدانەو ە و خۆشەو ىستى بوو، گرىبانى مرۆقتىكى

لهبیرکراوی بی گوناھ بوو که چهرمهسهری و پیکهوته ناقولاکانی ژبانی پلېشاندهوویانهوه، مرؤفیک جوانترین و خوش ترین پرؤژهکانی سهردهمی لای خوی کردبووه قوربانی جهنگه درپژخایه نه خویناوییهکانی بهرگری له نیشتمان. که جهنگ کوتایی هات به قاچیکی په ریوو و سیمایه کی شیواوه گه پرایه وه بۆ لای دایک و باوکه هه ناسه ساردهکانی تا ئه و پاشماوه یی تری ژبانی به ناشتی و ئاسایش له گه لیان به سهر به ری و خوشه ویسته که ی بۆ بخوازن، به لām ههردووکیان گیانیان سپاردبوو و له یه کی له گۆره پانه به کۆمه لهکانی شاردا نیژرابوون. خوشه ویسته که یشی، ئه و مرؤفه ی هه موو بوون و ژبانی خوی پیوه به ستبووه وه ره تی کرده وه شوو به که سییک بکات که جگه له یاده وه ریبهکانی پرؤژانی جهنگ نه پاره و نه جوانی و نه کهس و کار و نه هیچیان نییه. دلای به رای نه ده هات چیدی له و ماله دا بمینیتته وه، مال نه یده گرتنه خوی و جیبی به خوی نه ده گرت. شه و له شه قامه کانداه نووست... ده یویست له بهر تریفه ی مانگه شه و دا خو به و پرؤژانه وه بیینی که هیشتا قاچی راستی نه بوو بووه قوربانی خه مهکانی ولات، به لām له ویش و ازبان لی نه ده هیتنا و نه یانده هیشت پشوو به ک بدات... مندالان بهردیان تیده گرت و تازاریان ده دا. پیاوه بو ده لهکانی کۆمه لیش هه موو داخی ترسنوکی و سوکی تییه کی خوینیان به و ده رشت، بانگیان ده کرد و لاقرتیبیان پی ده کرد، زۆر جار ئه وانه یان که زۆر ترسنوکی بوون ده ستیشیان لی ده وه شانده، کهس... هیچ که سی، جاریکیش دلای نه دایه وه و ته نیا یه ک جاریش بواری هاتنه وه بۆ نیو ژبانیان پی نه به خشی، بۆیه نه یوانی بوو خیزانیکی چکۆله دروست بکات.

له تاوا به پرؤژه هه لده هات بۆ ده ره وه ی شار و، به شه ویش، پۆلیس... پیاوانی پاراستنی سهره و ت و سامانی پاره دارهکانی نیشتمان نه یانده هیشت له شوینیکیدا ئۆقره بگریته و به سیته وه... لیبه ده ریان ده کرد و له وی له شیرین خه ودا به دهم پیکه نیینیکی هستریایانه وه ریزه گولله یان

به سه ردا ده ته قانده. دوا جار خه ونه وه نه وشه بییهکانی کال بوونه وه و خه و له چاوانی تۆرا و هیواش هیواش هوش و ناوهزی له ده ستدا... له هه موو شتییک به دگومان بوو، ژبانی دۆزه خیتی هه میشه یی بوو، دۆزه ختییک هیچ که سی بهرگه ی نه ده گرت. ته نیا ریگه چاره یه کیش که په نای بۆ ده برد خوارده وه ی ناوه بۆن رازبانه بییه که بوو، شه و و پرؤژی بۆ نه بوو هه میشه ده یخوارده وه... کهس نه یده زانی پاره ی ئه و خوارده وانه له کوئی ده هینیت... هه ندیک ده یانگوت:

(ئه و ژنه حه شه ریانه ی میرده به ریژهکانیان له بهر سه روکارکردنی پرؤژه هه مه چه شنهکانیان نایانپه ریژی نیوه روان بگه ریته وه مالتی و هه رشه وه ی له سه ر جهسته ی کچۆله یه ک پرؤژه ده که نه وه، پاش نیوه پرؤژه گه ره کهانی وه رزی هاوین به ناوی نان دینییه وه داوه تی ژوره وه ی ده کهن و دواتر سواری خوینی ده کهن و بریک پاره شی ده ده نی.) هه ندیکی تریش ده یانگوت:

(به درؤ خزی شیت کردوه و سیخوری ولاتیکی نه یاره)

دهنگی مه له شومه که دیسانه وه هیتامیه وه به رده می کابرا... ئه مجاریان من ده مویت دلای بده مه وه، به لām فریانه که وتم... به سه ر نامازی بۆکردم که هه ستمه سه ر پی تاده ست و ده موچاوم بۆ بشوات و بمباته وه... پیش ئه و گه یستمه قه راخی ناوه که له کاتیکیدا که داوای لی ده کردم زۆر نه چمه پیشه وه نه کا به ده ما بکه وه ناوه که وه تیی گه یاندم که چۆن به چنگ ناو بۆ ده موچاوم هه لیده م. چه ند مشتیک ناوم کرد به ده موچاوما تا پاشماوه ی ئه و فرمیسک و چلک و پیسییه ی روخساری سواغ دابووم بشۆمه وه. ناوریکم به لای ئه ودا دایه وه تاله جوان شوشتنی ده موچاوم دلای بکه مه وه... به لām هیچ که سیکم نه دی، سه ره تا ترسام، وام به خه یالدا هات که وتیبته ناوه که وه و ناوه که له گه ل خویدا بردیتی، بۆیه پریم دایه دارشه که کی لای راستمه وه و شه له شه ل به هاوار هاوار سه ر به ره و خوار به قه راخی جوگه ناوه که دا که وتمه راکردن.

گولفرواش

به پچرپچری و ناته و اوای پروو به ریواران دهیگوتته وه، دواتر به مه به سستی پهیدا کردنی کریاری بی گولته کانی که تا نه و ساته ش دانه یه کی لی نه فرۆشتبوون، ناچار بوو به دهنگی بلنتر هاوار بکات... هینده بی هووده هاواری کردبوو دهنگی نووسابوو بی ئومیدبوو بوو و، تیا مابوو نه یده زانی چیدی هاوار بکات یان گولته کانی فری بداته نه و بهرمیلی خو له ی ته نیشتییه وه و هیواپراو لۆژ لۆژ به ره و کولیتته ویرانه کی دایکی بگه ریته وه... نه و نه گه ترسی سه رزه نشتی دایکی نه بویه هه ر یه که م رۆژ نه مه ی ده کرد. نزیک نیوه روانیش له پاش نه وه ی قوتابیانی خوتندنگه دوو نهومییه کی نه و به ری شه قامه که ئیزن ده بوون و به ره و مال ده ریشتنه وه، نه و وپ و کاس له سه ر لیواری شوسته که به قنجه وه داده نیشته و به نیو ژبانی ون بووی چهنه مانگ له وه پیشی خویدا گه شتی ده کرد و له به بیره اتنه وه ی ساته کانی چیرتی و ده گرت، نه و هینده ساویلکه بوو و ایده زانی به س نه و چهنه گولته بفرۆشیت سه رله نوی ده گه ریته وه بۆ ژبانی رۆژگاری پیتشوی. نه م نه ندیشانه زۆریان نه ده خایاند هه ر زوو برسیتی له و خه ونه ئالو و الا یانه بیداریان ده کرده وه و ناچار یان ده کرد توند گولته کانی له نامیز بگریته و به ره و لای نه و چهنه کۆگه و موغازانه به ری بکه وی که ده که وتنه نه و به ری چوارپانی شه قامه که و له به رده م جامخانه کانیاندا وه کو بزمار ده چه قی و چاوی ئومید و برسی و ماندووی به سیمای خاونه کانیانه وه ده دورا، به لکوو به زه ییان بتیسلاته وه و پارچه یه ک حه لوی شیرینی بده نی، چاوه زیته مندالانه کی له نیوان دهستی کابرا و سینی حه لوا شیرینه کاندای له هات و چۆیه کی بی ئارامدا بوون، سه رته نجام ملی رتی ده گرتنه و به ر، تا ده گه یشته به رده م گازینۆیه کی گه وره، ناوه وه ی گازینۆکه به دوو که لی جگه ره و دهنگی پولی دۆمینه جه نجال بوو.

سیمای نه وانه ی سه رقالی چا خواردنه وه و قسه و یاری بوون، ته لخ و ئالۆز هه ر به تارمایی ده چوون و نه ده ناسرانه وه، نه وه ی به پروونی دیار بوو

نه گه رچی گولته سووره کان کال و په ژموده سووری خو یان له ده ست دابوو، به لام کوره بچکۆلانه که بۆ ساتیکیش له هاوارکردن نه ده وه ستا.

وه کو نه وه ی چاوه روانی هاتنی که سیک بکات به چاوه زیته بی ئارامه کانییه وه له به ری خۆزه لاتنی شه قامه که ورد ده بووه وه، جار جاره ش هه ناسه یه کی قولی هه لده کیشاو دیسانه وه به دهنگی به رز دهستی ده کرده وه به هاوار کردن:

- گولی سوور، گولی سووری جوان، به ریژ گولته ناویت، خانم گولتان ناویت؟

کاتیکیش ریواره کان به سه رله قاندنی منداله که یان ئومید ده کرد، نه و ئیتر به له پی ده سته بچکۆلانه کی به ناوچه وانی خویدا ده کیشا، وه کو نه وه ی به م کاره ی بیه ویت به خۆی بلتی: (چهنه به دبه ختم).

سی رۆژ له وه و پیتش و بۆ یه که م جار له ژبانیاندا دایکه که نه فته که ی به پاره ی سوال هندی گولته نیگرزی بۆ کریبوو، تا لای خواروی شه قامیکی گشتی خۆرتاوی شاردا به ریواران و شو فیتری ئۆتۆمبیله کانی بفرۆشیتنه وه، بۆیه سه ره تا به شه رمه وه و به دهنگی نزم نه و رسته یه ی دایکی فیتری کردبوو

ته نیا پروناکی شاشه‌ی ئه و ته له فزیۆنه بوو که له گۆشه‌ی ئه و سه‌ری گازیۆکه‌دا به‌بێ ئه‌وه‌ی که سێک ته‌ماشای بکات په‌خش ده‌بووه... ته‌له‌فزیۆنه‌که گه‌شتی کۆمه‌ڵێ قوتابی سه‌ره‌تایی بو‌ شاری یاری پیشان ده‌دا... چاوی به‌قولا‌یی ئه‌ندیشه‌دا رۆچوو خوارێ، ئاگای له‌ خۆی برا، ده‌تگوت هه‌ر له‌ ناوه‌شدا نییه...

"خۆی ده‌هاته به‌رچا و جلیکی جوانی له‌به‌ردایه و ده‌ستیکی به‌ده‌ستی دایکییه‌وه‌یه‌تی و ده‌سته‌که‌ی تریشی به‌ده‌ستی پیاویکه‌وه‌یه‌ که له‌هزری خۆیدا کردبوی به‌ باوکی... هه‌لبه‌ز و دابه‌زی ده‌کرد و گۆرانی ده‌گوت" له‌په‌ر شلپه‌ی شکاندنی جام‌خانه‌که‌ی ته‌نیشتی رایچله‌کاند... ترسا، زۆر ترسا... ته‌ماشای کرد شیتیکه و به‌ردیکی زلی داوه به‌جام‌خانه‌که‌دا و ده‌لێت: (ژاوه‌ ژاو و ته‌م و مژ نایه‌لێت سیماکان بناسمه‌وه، ئه‌م ده‌لاقه‌یه‌م بو‌ ئه‌وه‌یه تا سیماکان لێک جیا بکه‌مه‌وه).

ئارام بووه‌وه، ئیدی هیچ هه‌والێک له‌ده‌سته‌ جله‌ تازه‌که‌ی و دایکی و باوکی و ئه‌و حه‌لوا شیریانه‌ی ده‌بخواردن نه‌ما. برسیتی زۆری بو‌ هینایه‌وه، چاری نه‌ما قسه‌که‌ی دایکی شکاند و به‌ئاراسته‌ی پێچه‌وانه‌وه رۆیشت، شه‌قامه‌که‌ کش و مات که‌سی پیا‌دا نه‌ده‌رۆیشت، دیاربوو خه‌لکی سه‌رگه‌رمی پشوو‌ی پاش نیوه‌رۆ بوون، منداله‌که‌ش رو‌خساری هینده‌ گۆرابوو چیدی نه‌ده‌ناسرایه‌وه، دلته‌نگ و لێو به‌بار ده‌هاته به‌رچاو، ماندوو بوو بوو، به‌لام به‌ناچاری له‌رۆیشتن و هاوارکردن هه‌ر به‌رده‌وام بوو، به‌لکوو بتوانیت چه‌پکێ له‌گۆله‌کان به‌رۆشیت.

کات له‌نیوه‌رۆ لایدا بوو، له‌په‌ر له‌دووره‌وه‌ پیره‌ژنێ ده‌رکه‌وت، منداله‌که‌ هه‌ر ئه‌وه‌ نه‌بوو له‌خۆشیدا بال بگریته‌وه، به‌ده‌ستی خۆی بوا‌یه‌ ده‌یکرده شایی و سه‌ما، به‌لام برسیتییه‌که‌ی نه‌یه‌تشت... هیتواش هیتواش پیره‌ژنه‌که‌ نزیکتر ده‌بووه‌وه، کاتێ به‌ته‌واوی نزیک بووه‌وه‌ چاوی یه‌کانگیری چاوی بوو ئه‌و رسته‌یه‌ی بو‌ دووباره‌ کرده‌وه‌ که له‌ماله‌وه‌ دایکه‌ که‌نه‌فته‌که‌ی فی‌ری

کردبوو. پیره‌ژنه‌که‌ش که‌سه‌رتاپای ره‌ش ده‌چوووه‌وه، هه‌لو‌تسته‌یه‌کی کرد و بێ ده‌ربه‌ستانه‌ له‌به‌رخۆیه‌وه‌ گوتی:

- (چی له‌گۆل بکه‌م، جوانه‌؟! با جوانیش بیت، چی له‌مه‌سه‌له‌کان ده‌گۆریت؟).

هیشتا قسه‌کانی به‌ته‌واوی له‌ده‌م ده‌رنه‌چوو‌بوون، منداله‌که‌ سیره‌ی له‌رو‌خساری ژنه‌که‌ گرتوه، زۆر سه‌رسام بوو... شپوه و سیمای زۆر له‌دایکی ده‌چیت ئه‌گه‌رچی قسه‌کانیان زۆر له‌یه‌کتري جیا‌وازه... پیره‌ژن تپه‌په‌ری. منداله‌که‌ به‌وه‌لامی پیره‌ژنه‌که‌ زۆر دلگه‌ران بوو، هینده‌ دلگه‌ران بوو له‌تا‌وا قولپێ گریانی هه‌ستا و سه‌ری به‌سه‌ر کۆشیا شو‌رکرده‌وه و به‌خو‌ر ده‌ستی کرده‌ گریان... گه‌واله‌ هه‌وریکي بو‌ر و تاریکیش تا ده‌هات له‌ئاسمانی شاردا چر ده‌بووه‌وه، بارانیکی خه‌ست دایکرد... هیشتا منداله‌که‌ سه‌ری به‌سه‌ر کۆشیا شو‌رکرده‌بووه‌وه ده‌گریا، بارانه‌که‌ش هه‌ر ده‌باری و شه‌قامه‌که‌ش چۆل و هۆل که‌سی پیا‌دا تینه‌ده‌په‌ری... سالانیک بارانه‌که‌ باری و خۆشی نه‌کرده‌وه، تا له‌په‌ر رۆژی که‌ پیده‌چوو خۆر گه‌را بیت بارانه‌که‌ خۆشی کرده‌وه، له‌وه‌ ده‌چوو منداله‌که‌ش تازه‌ له‌گریان ژیر بو‌ویسته‌وه، سه‌ری هه‌لبه‌ری و ده‌ستیکی به‌ده‌مو‌چاویا هینا... سیمای و رو‌خساری گۆرابوو، ده‌مو‌چاوی قویاو و ریش هاتوو، برۆکانی سپی له‌برۆی با‌ه‌نۆیل ده‌چوون، پشتی چه‌ما بووه‌وه و ده‌سته‌کانیشی ده‌له‌رزین، تاله‌ مووه‌ سپییه‌کانی لاجانگیشی له‌ژێر کلا‌وه‌که‌یه‌وه‌ بژ ده‌ره‌هاتبوون... به‌لام گۆله‌کان، که له‌جاران زیاتر سیس و کال و په‌ژمووده‌ بیوون، به‌ئامی‌زیه‌وه‌ ده‌قیان گرتبوو. هیچ شتێ دلێ خۆش نه‌ده‌کرد... چه‌ند مندالیک ده‌ستی یه‌کتريان گرتبوو له‌به‌رده‌می ئه‌مه‌وه‌ ده‌یانویست بپه‌رینه‌وه‌ بو‌ ئه‌وبه‌ری شه‌قامه‌که‌ تا له‌وتیه‌ بچن بو‌ ئه‌و ئاپارتمان زه‌به‌لاحه‌ یه‌ک نه‌مویییه‌ی که‌ دوو بلند گۆی گه‌وره‌ی له‌سه‌ر چه‌سپینرا بوو... به‌هه‌لی زانی، بو‌یه‌ به‌ده‌نگیکی قرخنی هیتواش رسته‌که‌ی دایکی بو‌ دووباره‌ کردنه‌وه، به‌لام ئه‌وان هیچ با‌ه‌خیان به‌قسه‌که‌ی

ئەم نەدا و بۆلمەيەکیان لێوئەهات و پەڕینەوہ.

سالان هات و رویشت، لەشەقامەکە دوورنەدەکەوتەوہ، بەرۆژ پروو بەرێبواران رستە کۆنەکە ی دایکی کەئەویش لەدایکییەوہ فیریبوو دەوتەوہ، بەشەویش بەدەم چاوہروانی هەلاتنی گزنگی بەیانییەوہ ئەستیرە بی شومارەکانی ئاسمانی دەژمارد... بۆ ساتتیک خەو نەدەچووہ چاوی، نیگەرەن بوو لەوہی بخەوئیت و گێژەلۆکەیک، یان لەشەوئیک تەمومژدا کەسیکی چەقاوہسوو بیت و گولەکانی لێ بفرینت و بۆ هەمیشە ئارامیی لەبەر هەلبگریت.

ئەو و گولەکان و شەقامەکە سیانەیکە لێک دانەپراویان پێک دەهینا، کەسیان ئامادە نەبوو دەست بەرداری دووانەکە تریان بن. تا دەمەو بەیانیک کار گوزارانی شارەوانی تەرمەکەیان لەهەمان شوئینەکە خۆی لەشەقامە گشتییەکە خۆئاوای شارداد دۆزییەوہ... گولە سوورە پەژمورەکان لەئامیزیا ئارامییان گرتبوو، چاوە بی ئارامەکانی ئەویش لە چاوەروانیی بەیان و کریانکدا بۆ هەمیشە پیلۆیان لێک نابوو.

مہرگی گونفروش

کوژرا... ئەمەى دەیگیترمەوه ۱۵ سالی پيش ئیستا رویداوه، که جگه له خودی فرمانده و سهروکی دهزگای ههوالگری ئهوکات کهسی تر ئاگای لی نییه، من خویشم تا ئەم چوار پینج سالهی دواییش نهمدهزانی و ئاگام له هیچ شتی نهبوو، تا ئەوه بوو شهویکی هاوینی گهرم پیره میترده سیگار فرۆشکه، که نازانم دهیزانی چهند رۆژی دواتر دهمری یان نا هاته سهردانم و لهمه ترسی ئەو یارییه وریای کردمەوه که من رۆژانه و بهبی ئەوهی پهیم بهئه نجامه کهی بردییت، گه مژانه دووباره م دهکردهوه. رهنگه وا باشتر بییت له سهره تاوه بیگیترمهوه...

له شه ره خویناوییه کهی ئەو سالهی که به فره سووره که باری، ئیمه ی دانیشتوانی شار، زۆریه مان سهلت و قولت توانیبوو مان ته نها خویمان ده رباز بکهین، ئیستاشی له سه ر بییت مال و مندالمان نه دییه وه، نه مانده زانی چی بکهین! به رۆژ سه رگه ردان به جاده و کۆلاناندا سوال و ده رۆزه مان ده کرد، شه وانیش هه ر له سه ر جاده کانی سه نته ری شاردا له سه ر کارتۆنی فریدراو ده نووستین. له پيش ئەوه ی بنوین کۆمه ل کۆمه ل به ده وری ئاگریکدا ته وه ره مان ده به ست، هه ر جاره ی یه کیک باسی ژیا نی رابردوی خۆی ده کرد و بیروه ریبه خو شه کانی ژیا نی خۆی ده گپرایه وه... زۆر سه یر بوو، هه موومان خو زگه مان به رابردوو ده خواست، له وه ش سه برتر ئەوه بوو زۆریه ی به سه ره اته کان له یه ک ده چون، چ خو شیه کان و چ ناخو شیه کان. شه ویک که ئیدی له گپرا نه وه ی ئەو بیره وه ریبا نه بیزار بوو بووم، به ناوی نوێ کردنه وه خو م لی دزینه وه و به بی بییر لی کردنه وه له خو مه وه به ره و به ری خو رئاوا به پین که وتمه ری، پالتویه کی کۆنی پولیسیی درێم پۆشی بوو، بۆیه هیچ باکم به سه ر ما نه بوو... بییرم له وه ده کرده وه چه ندیک برۆم و که ی بگه ریته وه... له دلێ خو م دا ده مگوت کاتێ ده گه ریته وه که هه موو براده ره کانم نووستییت... جار جار. مندالنه کانم بییره که وته وه که چون له کاتی بۆردومانه که دا بوو بوون به ژیر دار و په ردوی ماله که مانه وه. نازانم، رهنگه

فرمانده، به دارعه سا ده سک ئالتونیبیه کهی دهستی راستی ئامازه ی بۆ کارگوزار کرد بچیتته ده ره وه، کارگوزاریش سه رسام و حه په ساو تو زیک له وینه سه ر یازییه کهی فرمانده وردبووه وه و رووه و ده رگا که هه نگاوی نا... به ده م رپوه ئەم شان و ئەوشانی به گسکه کلکدریژه کهی ده کرد و خه پالیشی هه ر لای ئەو به فره بوو که به لیشاو ده باری، ده بیوست ئەو رۆژه زوو کۆتایی بییت، جار جار له به رخویه وه ئەو قسانه ی دووباره ده کرده وه که گولفرۆش بی ترس و بیم کردبوونی. هیشتا له دالانه دوور و دریژه کهی نهۆمی فرمانده نه هاتبووه خواری دهستی برد له گیرفانی ناوه وه ی ساقۆ کۆنه کهیدا ئەو چهند په ره ده ستنووسه ی ده ره ینا که له باخه لی ته رمی بی گیانی گولفرۆشدا دۆزیبوویه وه و ورد که وته خویندنه وه ی.

راستییه کهی خویشم نازانم چ هیتری پالم پیوه ده نییت راستیی رووداوه کانی ئەو شه وه تان بۆ بگیترمه وه که گولفرۆشی تیا کوژرا...
ببوورن، ده بوو زووتر ئامازه م به وه بدایه که من گولفرۆشه راسته قینه که نیم. گولفرۆشه راسته قینه که به چهند شه وی دوا ی خاپوور کردنی شاره که ی باکووری خو ره لاتنی ولات به دهستی پاسه وانه تاییه ته کانی خودی سه روک

واش نه بییت و ئیستاش هه ره ژباندا بن و بی ناگا له یهک هه ره بژین، شتی ترم زۆر بیرکه و ته وه، به لّام دیمه نی بۆردو و مانه کهم له پیش چاو لانه ده چوو. ده سترپێژی وریای کردمه وه، به لّام وامده زانی به شیک بووه له یاده وه ریبه کانی بۆردو مانه که، بۆیه زۆر گوتم پێ نه دا.

له دووره وه دهنگی ئەمبولانس ده هاته گوئی که به لوره لور درێ به بیده نهنگی شه وه ده دا. نازانم چۆن ئەو و ته یه م بیرکه و ته وه که ده لیت: "ژاوه ژاو و بیده نهنگی دوو حاله تی ئەزه لیبی سه ره تا و کۆتایی هه موو شه پیکن، به تایبه تی شه ری ژبان) لای شیرینی فروشه سه رماش و برنجییه میه ره بانه که که میک پاره وستام، سه پیرکی به ری لای دهستی چه پم کرد، تاریک و نوته ک ده ینواند. به رم کرده وه به لای دهستی راستدا، چرای دارتیه کاره باییه کان ده سووتان... به خۆشییه کی بیوتنه وه به ره و رووناکییه که ملم نا، هیتشتا ده هه ناگوایکم به ره و پیش نه نابوو که ژاوه یه ک ئوتومبیلی ناو تاریک به خیرایی به لاما دا تیپه رین، وهخت بوو بمیلیشینه وه، دیسان درێژه م به رۆیشتنه که م دایه وه... رۆیشتم زۆر رۆیشتم، هیتنه رۆیشتم وهخت بوو له پێ ده که وتم، هه رچی چۆنی بوو خۆم که یانده گالیسه که هی کابرای پیره که به دیار تاسخ خه لۆزی که شاه وه دانیشتبوو جگه ره ی ده فروشت. بی سرته خۆم که یانده سه ر تاسه ناگره که وه دهستم برد خۆم که رم بکه مه وه...

هه ره له یه که م ساتی بیینی پیره وه ههستم به ئارامییه کی سه ر کرد، رواینه کانی کز و سۆزای و به زه یی ئامیز بوون. بی ئەوه ی هیچ بلیم جگه ره یه کی بۆ داگیرساندم و به نه رمه کۆکه یه که وه گوئی:

- نه ک سی جار هه زار جاریش بیته وه سه رت پیتی نه لیتیت، ئەوانه درنده ن، پیشیان بلتیت و ازت لیتنا هیتن، به لّام که ره گیان پیت نه وتم، ئەو ئەمبولانسه چی بوو له گه لیان؟

نه مده زانی چی وه لّام بده مه وه، به که سیکی ترم تیگه یشت بوو، بۆیه

ته نیا سه ریکی نه زانییم بۆ له قاندا و به دهم مژده جگه ره وه سه ره وه خوار بوومه وه... ده موبست ئەو شه وه به ته نیابیم، ته نانه ت یه ک وشه ش له گه ل هیچ که سیکا دا قسه نه که م، بۆیه زۆر تر و به په له تر رۆیشتم، ده رۆیشتم و سات له دوا ی سات سه رما زیاتر کاری لی ده کردم... به فر و کرپوه ش ورده ورده دهستی پێ کردبو وه... نه مده زانی چی بکه م، درێژه به رۆیشتنه که م بده م یان بگه ریمه وه و کۆتایی به شه و گه شته که م به یتم... ته واو له پێ که و تیبوو... له و سه ری شه قامه که وردبوومه وه هیچ دیار نه بوو، ورده ورده رواینیم له قولایی شه قامه که به ره و لای خۆم ده کیشایه دوا وه، هیتشتا به ته واوی نیگام نه گه راندبو وه دوا وه ههستم کرد له دووری چه ند مه تری له به رده ممه وه سه یبه ری رووناکی ناگریک به سه ر لاپالی دیوار پیکدا ده له ریته وه، نزیک بوومه وه... ویستگه ی پاسه کان بوو، هه مان ئەو ویستگه یه ی که ئیستا ئەم وشانه ی تیاده نووسم... ناگره که که سی به دیاره وه نه بوو، پیده چوو دروست له کاتی ته قه کاندای تاوی سه ندیت و ئیستا ئیتر به ره و دامرکانه وه ده چوو... ئەو ناوه گه رام که سم نه دی، چومه نزیک ئەو دیواره ی که زه ی پشت ویستگه که ی شووره به ند کردبوو. جگه له په له خۆنیکی گه وره هیچی ترم نه دی، گه رامه وه بۆ لای ناگره که و دهستم کرد به خۆ گه رمکردنه وه. له شم تینی تیگه رایه وه، چاوم ورد کرده وه، له گۆشه ی ئەو سه ری ویستگه که دا هه ندی شرکه و پرکه و کارتۆنه به تالی ریزکرا و کلاویکی خوری سه ربازی، له وانه ی که ته نیا شوتنی چاوی به بۆشی بۆ ده هیلریته وه، بینی، زۆر شه که ت بوو بووم، ده مزانی سه رما و خه و کاری خۆیان لیکردوو و چیدی ناتوانم بگه ریمه وه بۆ لای هاو پیکانم، بۆیه پیش ئەوه ی به ته واوی خه وم لی بکه ویت ته نه که ناگره که م هیتایه لای لیفه شره که وه و کلاوه که یشم به جۆری که هه موو سه رم جگه له چاوانم دا پۆشی کرده سه رم و ماندوو شه که ت و به ئارامی تا به یانی لی نووستم... ئیستاش دوا ی ئەو هه موو سا له که به سه ر ئەو شه وه دا تیپه رده پیت، زۆر

شت ههن ده توانم پرونیان بکهمه وه و ته می نارۆشنیی سهریان بره وینمه وه، به لام له بهرئه وهی ئەم شه و زۆر سارده و سه رماکه ی زۆر جیسا و ازتره له شه وه کانی تر... ئا باش بوو بیرم که و ته وه سه رمای ئەم شه و دروست وه کو سه رمای ئەو شه وه وایه که گولفرۆشی راسته قینه گیانی تیادا سپارد... به لئێ بۆیه پینوو سه که م به ده سته وه بۆ ناگیرتیت، خوا چه زکات سبه یینی... کارگوزار وه کو ئەوه ی باوه ر به چاوی خۆی نه کات سه رتیککی چه په سانی له قاند و به ده م لولکردن و ئاخینی په ره کاغه زه کانی گولفرۆشه وه بۆ تویی گیرفانی ناوه وه ی پالتۆکه ی، گسکه کلکدریژه که ی لای ده رگای ده ره وه ی باله خانه که ی فه رمانده جیهیتشت و کلاوه خوریبه سه ربازیبه قه پاته که ی گولفرۆشیشی له گیرفانی ده ره یینا و به کاوه خو کردیبه سه ری تا هه موو ده موچاوی داپۆشی، پاشان ورد ورد به ره و ویتستگه ی پاسه کانی سه نته ری شار که و ته ری.

پیرست

- په یکه رتیک له شه و 5
- مه رگی ماچه نه یینیبه کان 15
- رهبوون له دۆزه خ 27
- چاوه کانم به ره و لای دارستانه که ده فرن 47
- ره نووی به رده م ره شه بای مه رگ 57
- دارشه ق 65
- گولفرۆش 73
- مه رگی گولفرۆش 81